

סופהווע

21.3.1986 י' באדר ב' תשמ"ו

סיפור השער:
משחקי פורים

הינה ומלכה בגן האורנים
הינה ניר, אמצע הדרך
הינה רדפורד, הכי כוכב
הינה קוזיאם לידידיה אדמון

הכל זהב

והשנה שוב קטפה
חברת "דובק" את מדליות הזהב!
בתחרות הבינלאומית היוקרתית מטעם "מונד סלקסיון"
שנערכה השנה בליסבון, פורטוגל, זכו סיגריות ברודווי 80,
מונטנה ושרתון של "דובק" במדליות זהב על טעמן המשובח ואיכותן המעולה.
לסיגריית טיים, הזוכה במדליית זהב זו השנה העשירית ברציפות,
הוענק גם עיטור הצטיינות מיוחד.
ועדת השיפוט בדקה, טעמה והחליטה פה אחד:
סיגריות דובק – הכל זהב!

דובק

אזהרה - משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

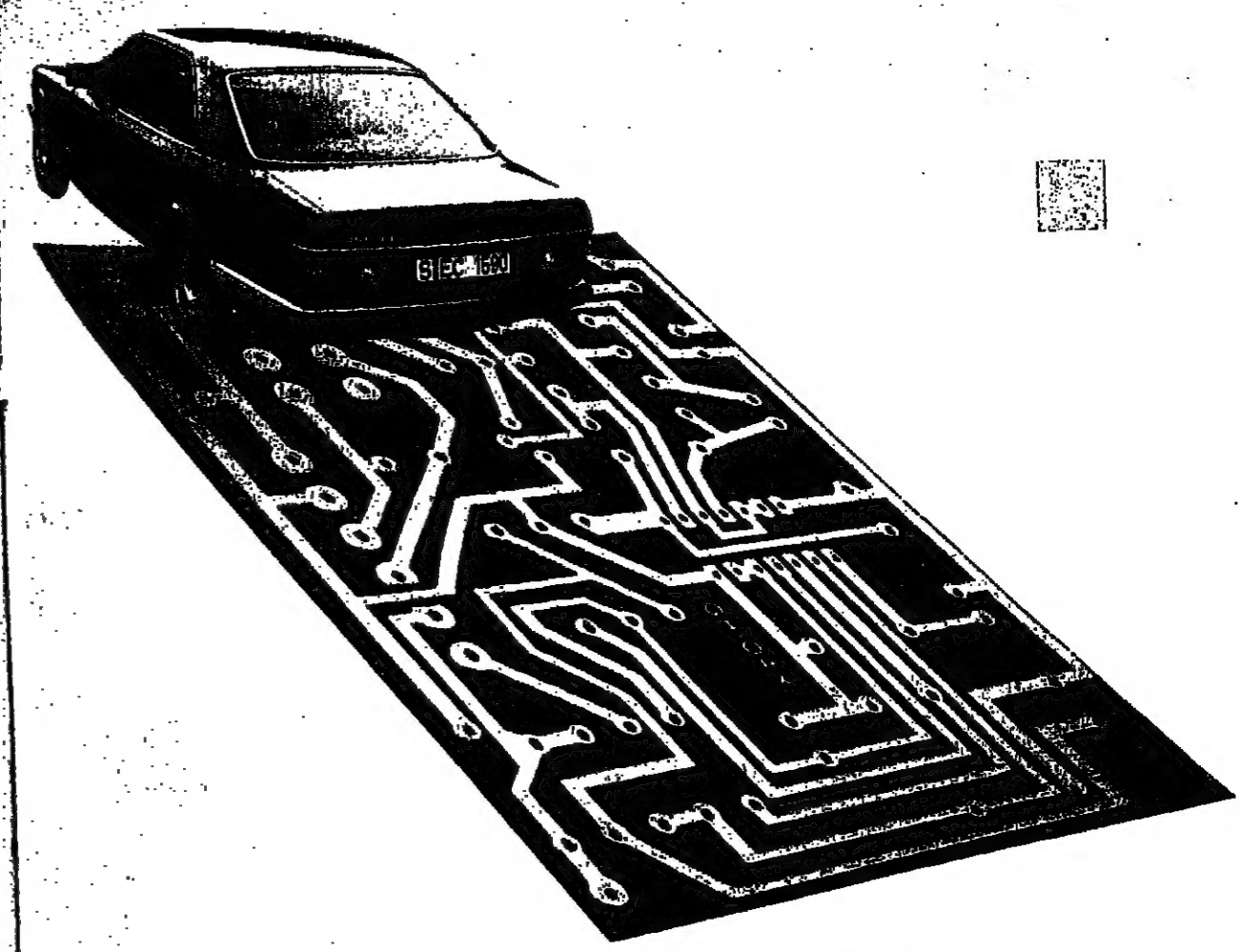
הכל זהב

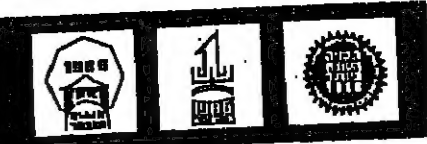
הלדן ס' אלעל

אלכס אוריגיןל

אקלים אלקטרוני

אלכס אוריגיןל רח' עשר טחנות 12 רמת-החייל, תל-אביב טל. 03-491112

אלקטרוני

שלוט במזג האוויר

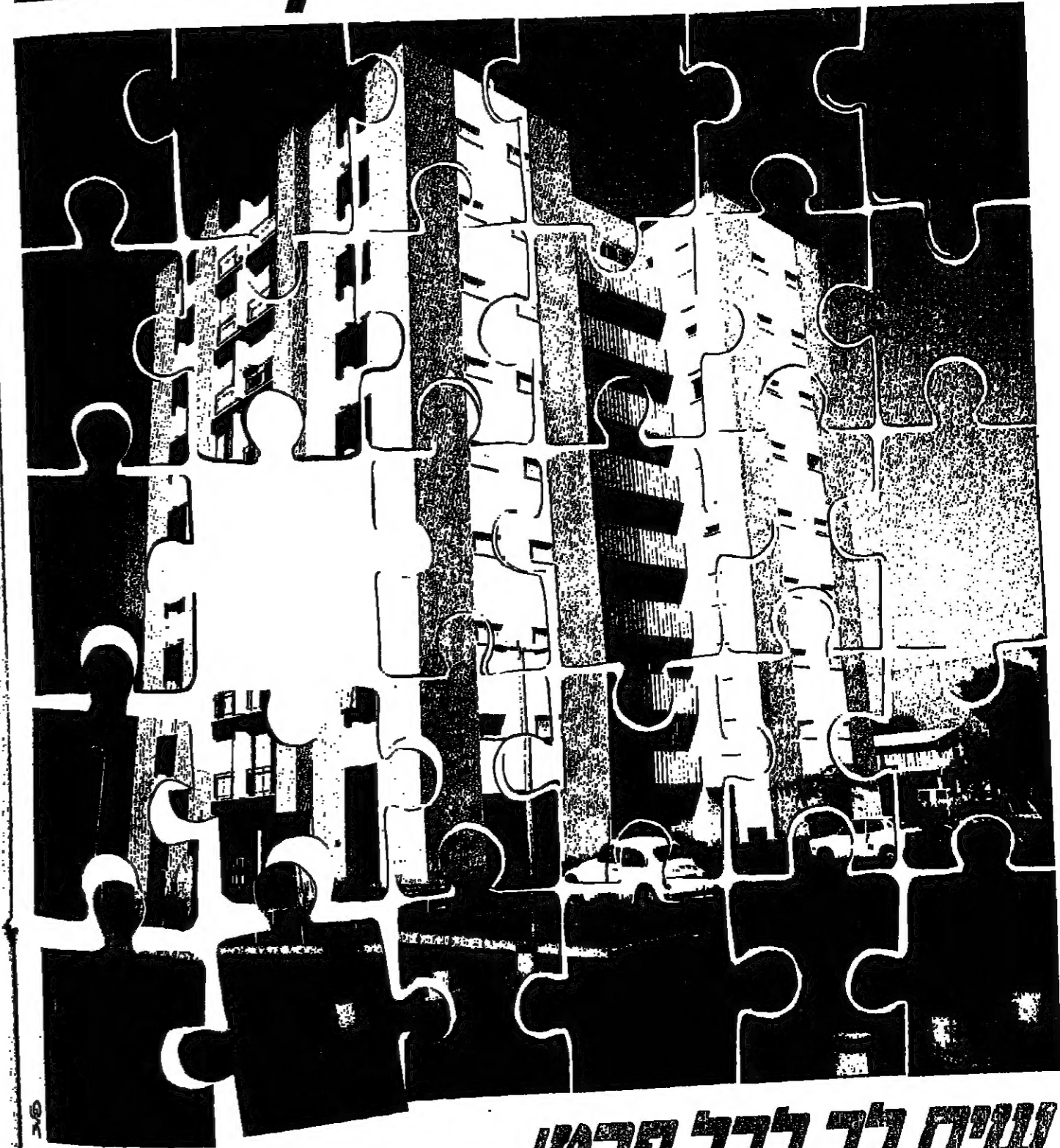
ועכשיו - שוב עידן חדש - שוב אלכס אוריגיןל. הפיקוד האלקטרוני הוכנס לענף הרכב העולמי במזגני הייצוא של אלכס אוריגיןל כבר בקיץ 84, ומאז הוא כובש בהצלחה את שוקי העולם. עכשיו, עם הגדלת המפעל החדש והגדול מסוגו, מוכנס הפיקוד האלקטרוני כסטנדרט ברוב מזגני אלכס אוריגיןל.

חופעת טבע חדשה אקלים אלקטרוני לפי בקשתך אלכס אוריגיןל עם פיקוד אלקטרוני על המזגן. עיין חוש במזג-האוויר לרכב. אלכס אוריגיןל. בענף הרכב העולמי, כבר מתייחסים אליו כמעט כאל תופעת טבע - כמו אל אידיאל - כי הוא מרחיף חרד הוא מציב הכלל.

ליכטמון צרפתי גינו

קניית דירה זה ענין מורכב

שים לב לכל פרט!

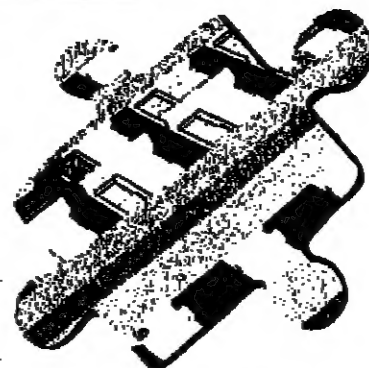
היום כשאנחנו קונים בית אתה צריך לשים לב לכל פרט ופרט. למי שאנחנו חותמים על החוזה, עליך לקרוא את השורות הקטנות ואת מה שביניהן. והחשוב מכל, עליך לשים לב עם איזו חברה אתה עורך את החוזה. בשיכון עובדים אתה בטוח.

50 שנות בנייה בכל מקום בארץ, הן ירובה מלאה לבטוחות. 150,000 דירות מדרגות בעד עצמן ו-500,000 דירות הם והזכחה הטובה ביותר.

בשיכון עובדים עושים הכל כדי שתקבל את הדירה במהרה שנקבע מראש. בשיכון עובדים אתה בטוח שאיכות הדירה היא מן המשובחות, שסטנדרט הבנייה גבוה והעיצוב מודרני וחדיש.

בשיכון עובדים אתה בטוח שתזכה לשרות ויחס אישי לאורך כל הדרך, גם כשתעבוד - אתה, או אחד מבני משפחתך לדירה הבאה. כי בשיכון עובדים יש לך כוונת לכל החיים וזהו המפתח החשוב ביותר.

ד"ר אלה רדיה 58 טל. 223396 • ירושלים • רח' הלל 8 טל. 223396 • 02-223396 • אשדוד: רח' רונתון 25 טל. 5772-55 • כ"ש: מרכז חוב, טל. 72940 • 057-72940 • חיפה: רח' החלון 40 טל. 04-660915.

יש לך כוונת
שיכון עובדים

סופסופ

י באדר ב' תשמ"ו 21.3.1986
86 כל המידות שמורות למעריב

עורך: צבי לביא
עריכה: חמר גיא
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרמיקה: נטע גרינשמן

קולאז' קרייז'

לא הייתי בני התעוררה כשהתמוצעת הוועידה. ראיתי אותה בטלוויזיה, והשבעה מה היו אמרים בארץ על תנועת העבודה, אם היה לנו "מבט" לפני 35 שנה, כשהקיבוצים התמללו והחברים מממ"י הלכו מכות בחדרי האוכל עם החברים מממ"ס. בטלוויזיה, אני זוכה, התגלה היה המסר. לא חשבו מה אומרים אלא מה רואים, והמסר הוא האקשן. אבל ציטוט מכיכב, שהיו הייבוס להימצא בזירה בזמן אמיתי, אמרו שבחיים זה נראה ושמע יותר. הם לא חשבו עם הצועקים שאת הוועידה הבאה חייבים לנהל בדלתים סגורות. לא יאחד כן הפגנה מבוימת לפני המצלמות. לא התקשרו שילחבה יצרים, וזה מה שהמחזיר את כל יצירי ההצגה, הטובים והרעים, הלוי מי משתכל על מי.

השבעה הם ניסו לטייה את הסדקים. נסעו מלכה, האחראי לשולחן ההפוך שגורם לשולחן העדן של הוועידה. סרב להתראיין. הוא אמר למיכל קמרא שנועץ בעורך-דין וזה המליץ על שתיקה. כעבור יום הסכים לדבר. מיכל גישה גסטון אחר, מתחרט. תוכן רך מקליפתו. הוא התנצל לא פעם אלא מעמיים, והקפיד שהכתבת לא תעשה בחשבון. רוצה שיתחשקו אליו כמו לאדם שלא נחמס על כעסו. השיחות איתו ועם רחל קרמרמן, מקבוצת ה"נעיסים" שהתקפה על-ידי מחנהו, מתפרסמות בפתח המוסף. הן מלמדות שעל טיב הנושאים בים הזה לא מספיק ללמוד רק על פי קצף הגלים. בודאי שלא על פי הקלוד-אפ של הקצף בטלוויזיה.

אם נסעו מלכה הנחית מכה, רחל קרמרמן שייכת לציבור שלקה בהלם כשהתקף אותה. נסעו ג' בדירה מעל סניף חרות. הוא לא הכיר את הארגון הצבאי הלאומי ולא את ובוניסקי. רק את ג'ין. רחל לבית מרידור גדלה בתוך התנועה. בשבילה זה היה חלק מהבית, לא רק מסגרת וכלי ביטוי פוליטיים. כשהייתה ילדה קטנה הגלו הבניסים לאמריקה את אביה, יעקב מרידור, שהיה מראשי האצ"ל. אחרי שלמדה משפטים והתמחתה במשרדו של ש"ר יורם ארידור, עשתה הסבה לעיתונות, ונישאה ליוסף קרמרמן, התעשיין וגיבור חרות שהיה לתנועה את עור וצמח וגם את ארץ שרון. לפני כחמש שנים נמסר מתאם מהתקף-לב. הכינוי שלו היה "המציל", על כישרונו לחלץ את התנועה ממשברים, לא רק כספיים. אילו מן אלה גם הוועידה הזאת הייתה נראית אחרת.

בבית שהייה בו רחל והשבעה שלה, גרישים לכל ועזעזע וסדק, ומה הם הריגשו כמו ברגעש אדמה. היא חיבנה טיעות עסקים לחו"ל בסוף השבוע שאחרי הוועידה. אבל דחתה אותה מפני שהייתה צריכה כמה ימים להתאושש, וגם מפני שנהמה לעזור ליוסף ארידור במסע השיפור. גם היא לא נחמדה להעניק ראיון. כשגרענת קצת והסכימה לשוחח עם עמנואל רוזן, היא יצאה תחילה עם הרבה כאב. אבל את המלים שיבטאו אותה בנורה בנחירות. זה השיפור על מה שנראה כמו ביוגסיון, בלי חוזב.

מסע: תחנת מרים של חנית נעם ואלברט אלכו
למרידור מיכלת "שוק". צילום: דפנה קצור.

צוחק מי שצוחק ראשון

אין צדק.. הוא חשאיך אותי עד כל הלילה..

אם אני חשבת שזה מוזק נורא איך היא משלח, עד שבעלי החל מעדיף את הבישולים שלי..

אין טעם לחזור לשם כל פעם, אם אין אחד לא מאמין לנו..

יש כאן מספר טלפון של שמרטימים וקסמים, למקרה שתצטרכי תגובות..

- 7 נסיכה או מלכה
מאת עמנואל רוזן
ומיכל קמרא
- 13 אמצע הדרך
מאת טל בשן
- 16 מוצרט בספארי
מאת עירית שמגר
- 21 הצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן גפן
- 23 טיול שנוני
מאת יאיר לפיד
- 27 טיול "סופסופ" לתל חי
מאת נילי פרידלנדר
- 32 שטח פרטי עם זובין מהטו
מאת נורית ברקבי
- 35 שימושים
מאת מאיר עוזיאל
- 37 חוזה אישי לאגוד הנמר
ש"ירות "גאמא"
- 40 רקוויאם לילדידה
מאת בילי מוסקוזה-לרמן
- 42 משחקי פורים
מאת יהודית חנוך
- 45 לאכול בחוץ
מאת מאור ל
- 49 חיים ואוהבים
מאת חמר אבידור
- 51 הורוסקופ
- 52 "מעריב" לפני 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

אוגדן מיולי מוסשבוש
מערכת מעריב, בשיתוף יחידת התיירות
במחלקת ההתיישבות של ההסתדרות
הציונית העולמית והקרן הקיימת לישראל,
יהלוק, ללא תשלום, לקוראי מעריב אוגדן
מיוחד לשמירת דפי טיול מוסשבוש.
פרטים יבואו. הקוראים מתבקשים לשמור
על דפי הטלולים.

"קודם כל אני רוצה להבחין: אני הקמיון בסיירה.."

שתי גדודות לחרות, זו שלום זו גם כן

נסיכה או מלכה

כשהמך גסטון מלכה את שולחן הנשיאות בוועידת חרות, קרה משהו גם לציר רחל קרמרמן, בתו של יעקב מרדור, השר לשעבר, ממפקדי האצ"ל, וסיכה לאמוכרת. זה היה כמו סרט מדע בדיוני, היא מתארת את ההלם, הרוס לו בית אנשים רצו מלך בשמה של הדמוקרטיה. עכשיו היא מהרהרת על המשך דרכה בתנועה, מנסה לפשר בין המחנות ועדיין מאמינה באנשים. אולי יעצרו לפני הקו האדום.

**מאת עמנואל רוזן
צילומים: עמנואל רחמי וראובן קספרו**

ש

מיר הכיתה ש"מיר הביתה". רחל קרמרמן, ציר בוועידת חרות, מנסה לשחזר את קריאתה לקרב שערין מההרדור כאנטי, אבל אצלה זה יוצא עילג ומצחיק. משהו כמו נסיון של עולה חדש להתאמן בהגיגיו שלג ישראלי. רחל - בת 48, גולדה לפני התנועה, שהיתה כל חייה בתו של יעקב מרדור, אחר מראשי אצ"ל והשר לשעבר, אלמנתו של התעשיין יוסף קרמרמן ו"ל גובר חרות, האיש שהביא לתנועה את עור יוצמן ואיראל שרון נסיכה אלמונית קטנה. לא שיכת לשום מחנה מוגדר אבל חושבת כלי פשרות ביצוק שמיר.

כאשר הלכה להצביע בקלפיות של גני התערוכה, שמעה במקרה שיהיה בין כמה מאנשי לוי את שרון. אנהנו עוד נראה למסיכים האלה נהרגו אותם, צריך פשוט לדרוג אותם. רחל עמדה לידם אבל הם לא ידעו אותה. זה לא מסדיר אותה, גם לא מסבבה את יוחנן כרד ושעור מעט ישבחו את יעקב מרדור. הבעיה, היא אומרת, שגם את מנחם בגין הם לא יזכרו, והבעיה הכי גדולה היא, שעוד מעט אף אחד לא ידע מי היה זאב ובטינסקי.

רחל קרמרמן, שלושה ימים אחרי, השבועי הנפשו משחקי כנוניים בעיניים נפחות מחסור-שינה. כאשר אנהנו מתחילים לשוחח, היא מבקשת מהעוזרת לא להעביר לה טלפונים, חוץ מיוזם אירדור, דן מרדור ואמא שלה. השבוע הנפשו הוא גם שלהם.

"ראיתי אנשים חסרי ידע ותרבות פוליטית, שבאו להשתתף בהליך דמוקרטי מבלי שבכלל ידעו מה משמעותו של ההליך הזה".

בסלון ריחוף, סגן תמונת השמן, ממוסגרת גם מילוח השרי תלילים אלמונים הגנו. רחל עדיין לא עזבת את הפעילות הפוליטית בחרות, אבל היא שמה רגשית במילה עדיין. אני חוששת שיבא היום בו לא יהיה לי מה לומר בחרות, ואם יהיה לי מה לומר לא יהיה מי שישמע. יכול להיות שמה שישאר זה לבוא פעם בארבע שנים לקלפי ולשים בו את התקן של הליכוד ויכול להיות שגם את זה אני לא אעשה.

6 סלפסון

את סטירותיה הלאי הפוליטיות שלה היא כבר חטפה כמנות גדולות. הגסיון להיכלל ברשימת מועמדי חרות לכנסת הסתיים בכשלונו מחלט - מקום 30 מתוך 36, אחרי ציפורה וקלינג. אריק שרון, ידידה הטוב, לא תמך בה, אך היא לא שאלה למה ורק הסתפקה במספט באיזו כנה. יחסים אנשיים קודמים לכל, אני לא יכולה להתפשר על ירידותי. הנאיוות עוברת, כנראה, בירדשה אצל המרדורים. לכן כאב לה כאשר אביה והמצאנת האנרגיה שלו הפכו לבחירות המדינה, והיא אמרה בראיון לגלי צה"ל. אבי הוא אדם נאיבי שחולס כנורל. אולי זו לא תורה נורה שתחליק את כל רמזינו, אבל אשמה אם זו תורה נורה שתחליק בגין גדול ופה".

מחרת הוועידה, רחל עמדה הרבה מאמצים לשמור על הרוח האוהב והנצחית, אבל היא לא מצליחה להרגיע אפילו את עצמה. שנים רבות הלכתי במרחב תל-אביב בדרך פוליטית אחת עם מה שנקרא היום מחנה לוי, וכבר יותר משנה אני מוצאת עצמי מקורבת למחנה שמיר. אחת הסיבות היא שמחנות שרון ולוי רוצים שתנועת החרות תהנה כולה דרך המניפולציה, ולא גם באמצעות ארגונים או קסטרות של אקטיביזם, סטודנטים, צעירים, עולים חדשים ונשים. אני חושבת שצריך כזה יהפוך את חרות למפלגה פופוליסטית וסדרת-שירות. אנשים רבים אינם יכולים להתחלל להיות בסניף המפלגתי, כאשר כל מאבקי הכוח בסניף אינם מעניינים אותם והם גם אינם מסוגלים לעמוד בזה. הרי מדובר כאן במאבקי-כוח, לא באידאולוגיה. אותה מבין אם הרישה הו של שרון ולוי תתקבל, או אין לאנשים כאלה מקום בחרות. הם לא יכולים לדרג לחדש.

זה הפחד הגדול שלי. נכון, אפשר לומר שכבר לא צריך אקטיביזם בחרות, כעת שאפשר. אפשר ללעוג ליריבים המבוגרים של ארגון, למה לא? אבל אני רואית את הדיים האלה בנות את מושב מבוא בית"ר. אפשר לגרום לכך שבפוליטיקה הישראלית זו תהיה בשה להיות פרופסור. אני נוכח שחטיבת האקטיביזם שלנו פנתה לוועידת האישים של התנועה, שהיתה צריכה לצרף בצירים לוועידה חברים שלא נבחרו בסגיסים או שלא היו מועמדים. כמו למשל בסניף ירושלים, שם היו מועמדים פרופסורים מהשרות הראשונה, וכשספרו את הקולות התברר שהראשון ברשימה קיבל 46 קולות בוסן שהמינימום למעבר היה 1200.

רחל מברבת במונחים של חוסר-אונים. היא אומרת שהמונחים האלה מתאימים היום למחנה שלם בתנועת החרות, ללב של התנועה, לאמצע שלה.

את הנקיות של חצי הדרור הזה, שבו אלפי חברים חששו עם אלפי בעיות חששות. לכן אסור היה להגיע לוועידה מלי הדרבות והמכמה, ולחלל לכוחות חוקים להפסיק ולפעול מתוך רגשות וטעויות, ולא מתוך שקל ודע.

משהו עם צירים שבאו אלי לפני שכל המחנה והחולק, כדי שאני אעשה טובה ואסביר. להם מה זו ועדה ומה זה מרכז, ורבע שעה אחרי זה הם גוספו במחשבים וצוקה. ש"מיר הביתה ש"מיר הביתה. אדרי המנהלתי עליהם, איך שהם צועקים 'דור מלך ישראל' ואיך מלך ישראל והרגשתי שבתוך שניה הם יכולים לעשות מויד' משרון ללוי ולהפוך, שבכלל לא חשב להם מי עומד ומרכז שם, העיקר שיהיה מלך ישראל. האנשים האלה באו לבחור מלך בשם הדמוקרטיה והבעיה היא ששמיר מעולם לא התיימר להיות מלך ישראל. גם שמעון פרס לא."

הם זה המשר של "בגין מלך ישראל". יתכן, זה אותו סוג של אנשים מונחנים שלא ידעו איך טועל שלטון ומה זו דמוקרטיה. אולי שר ובענין צריך להבין על שטחיהם חינוכית, כי אם אותם אנשים היו לומדים בבית-הספר מיר דמוקרטיה, מה זו חוקה ושצין לנו ומהם חוקים - הם היו מבנים מה קשה לשמר על ההלום הזה. כי אם אתה מלשש אתה נכון, אתה מעלה את ערכך, ואם לא - ערכך נופל מיד. מלך זה מודעם למכנה, אז אולי הקול שלהם היה חלש. הרי היתה וועידה, צריך להזיחור לא להקים גוף דמוקרטיה גולם אשר עלול לקום על יוצריו. אז דרכי הפוליטית התחלת יתר עם עמיתים ממפלגות שונות במה שנקרא 'הוועד להגנת הדמוקרטיה'. זה היה בזמן פרשת לבון, היום, במקלחת, (המשפט בעמוד 9)

רחל קרמרמן, גם את מנחם בגין הם לא יזכרו.

השמות הגדולים בעולם

אצלך בבית בלי הסדר

גלאקסי המוקד הטוב ביותר שיוצר אי פעם בישראל

המזון מספר 1 בישראל

להזמנת מוצרים טעימי תדיראן טל. 03-267272-0
חיפה 04-724117-0 ירושלים 02-710221-0 ב"ש 057-36564

- אתה קונה את המוצרים הטובים בעולם אתה נתנה מהם כבר בלי הסדר.
- אתה משלם בתשלומים, בשקלים בלי הצמדה.
- המחיר סופי ומוגבל גם אם יהיו עליות מחירים ומיסים.
- אתה קונה מתדיראן חברת האלקטרוניקה מס' 1 בישראל.

פרטים בחנויות החשמל המובחרות.

המבצע מסתיים ב-26.3.86

5 חשלומים שקליים שווים

היכנס לעידן תדיראן

סימנס טליוויזיות, וידאו, מדיחי כלים מ-בכורה	SIEMENS
בוש מכונות כביסה, מדיחי כלים.	BOSCH
סאבא טליוויזיות, וידאו.	SABA
רוזיירה תנורים, תנורי נמחה וכיריים מ-ג	ROSIERES
גלאקסי מור מכונות כביסה, תנורי נמחה וכיריים	ZALAXY

תדיראן
שיווק ושירותים בע"מ

(המשך מעמוד 7)
הנסיך שאלי אי צריכה לסיים גם את הפעילות שלי טוען כה.
מזע, שני אי צריכה מאמינה לאריק שרון כאשר זה אמר שהוא בעד רמקוס. אני חושבת שכללל זה הוא המסר מראשות ועדה המנדטים, אחרי שהמרים של 'הספר' את הוועידה, כן, ככה אני קוראת להם תשיב ועידה. לחכות עד שהרשבראש יאמר מהלך להיעצות - זה כמו לחכות אגיה עם אנשים ומסע. אני חושבת שבאותם רגעים שרון מרמזי ולכן הוא התפטר.

כל חוקייהוועידה, דוד מנן, האיש של שרון, יוצא אצלה ובאי מחמת הספק. מנן לא חסר את הוועידה לבדו, אלא בסיוע קבוצה שלמה של אנשים, כולל חברים בנשיא הוועידה, שמאמינים שרק צריך להיות יכול להיות שגם הוא האמין שהם הוקמועידה לא יודעת. אני מאוד מקווה כי מה שהיה הוא לא סימולציה למה שעלול לקרות נתיב אם דוד מנן יגיע ארבעה לעמדת שליטה. והנה נבצע למחנה ליד.

כל האנשים בקבוצה המבילה היום את מחנה לי, הם חברים אישיים ופוליטיים שלי מן העבר, עוד כשהייתי דוד לוי למעמדו הנכבד, כשם שהחברים שלי נמצאים בהנהגת מחנה שמיר. אני אעשה הכל כדי ששני יסא, אם דוד לוי יעמוד בראש התנועה שלי שמיר, במחנה חנינו לו מתוך הכנעה, אבל אני חושבת שזה אובדן לתורם, כי יש לי חשש שלא אכל להנהיג על הסתה בקרב חברים אחרים במחנה. כל אני חושבת שהם יתנו לי לדבר רק אם דוד לוי יתן אותה - והוא זה אני לא מוכנה לקבל. העניין הוא שמלמדים אותם לשנא, כי בדרך זו חכים את ההלכותהם או פעם שונאים את מנא. יתכן אז פרס ועכשיו שונאים את 'הנסיכים' למה הנהגה האחרת מה כל הסיפור הזה של 'הנסיכים' ואלה של הנהגה לנגד את בנותי ביהודי הברד. מה אני חושבת, כשמעבר להנעת החרות חשונים לחרות שלי ושל משפחות רבות בתנועה ושיעורם, קרה אסון והם הצליחו בחינך ובגנים הלכה נקמתיהם. אז מניע להם עונש על קיד ואת סבליהם.

הול קשרים מואבת את כאבים של 'הנסיכים' (המשך בעמוד הבא)

הול קשרים -
לשנא, כי בדרך זו רוכשים את ההלכותהם או פעם שונאים את מנא. יתכן אז פרס ועכשיו שונאים את 'הנסיכים' למה הנהגה האחרת מה כל הסיפור הזה של 'הנסיכים' ואלה של הנהגה לנגד את בנותי ביהודי הברד. מה אני חושבת, כשמעבר להנעת החרות חשונים לחרות שלי ושל משפחות רבות בתנועה ושיעורם, קרה אסון והם הצליחו בחינך ובגנים הלכה נקמתיהם. אז מניע להם עונש על קיד ואת סבליהם.

גסטון מלכה: לקרוא לנו פושעים זה תרבותי?

מאת מיכל קמרא

גסטון מלכה נכנס הביתה עייף, ביום חורבנה הראשון אחרי 'המקרה' הוא חזר על תכונתו בשלון ושותק. שירייו השולחן, ובאותה חודמנה גם את רוגי מילוא ביום ארבעים וחמש, בוועידה ראיון את הקליפה. עכשיו בבית שבו אחרי, הוא נראה אחרת. אדם שבור. בשקט בישקט הוא לוחש, שאולי ילך למסובלות עשירים ושש שנה נתן את חשמה לחרות. עכשיו אומרים עליו שררס את התנועה. הנוש שלו לא מחזיקה עמדה. מה החבדל בגין ובין שמיר, שגן ראש הממשלה, הוא עואל, שמי אמר בוועידה לבדים המורס, הוא אמר: מושעים, נבלים, זה בסדרו זה תרבותי אבל חטאותיה לא יהיה שם. רק אחי דא. לו היה רמנו, היה מפתח תיזה על אלימות מילולית, לעומת אלימות פיזית, אבל המילים שלו יוצאות קטנות יותר ממה שרואו להיות באמת. מקרוב, הצירים ומחנהו התחזות הלו מוכנים לקרר עם רגלים למעלה רק כדי לשבע את עם ישראל שחם בבלי לא מכירים אתה. קטן מלכה ברק, חקק חברים וחוקים יבנו מה קרה לנו את ההנאומים האפסיתים - שבו. אבל לקטון מלכה ברק דבר אחד. אהנו אנשי תנועת החרות, אהנו, אלה שבאו מהמבצרות, מעיריות חלונות, מהשכונות. הם זה תנועת החרות, רבועיהם אהנו לא מכירים את רבועיהם, לא יא לא למדו אותה. אבל אהנו למנו את ביו, שבונו חרות, זה מחנה בגין.

על קיר מרמסות בוחן של גסטון מלכה, תלויה כרזה. רגל של גסטון, אורח מחשבת ותרבותי. זהו הילון, שלא יחזיר את שלושיהם וישת חבניהם.

גסטון מלכה נכנס הביתה עייף, ביום חורבנה הראשון אחרי 'המקרה' הוא חזר על תכונתו בשלון ושותק. שירייו השולחן, ובאותה חודמנה גם את רוגי מילוא ביום ארבעים וחמש, בוועידה ראיון את הקליפה. עכשיו בבית שבו אחרי, הוא נראה אחרת. אדם שבור. בשקט בישקט הוא לוחש, שאולי ילך למסובלות עשירים ושש שנה נתן את חשמה לחרות. עכשיו אומרים עליו שררס את התנועה. הנוש שלו לא מחזיקה עמדה. מה החבדל בגין ובין שמיר, שגן ראש הממשלה, הוא עואל, שמי אמר בוועידה לבדים המורס, הוא אמר: מושעים, נבלים, זה בסדרו זה תרבותי אבל חטאותיה לא יהיה שם. רק אחי דא. לו היה רמנו, היה מפתח תיזה על אלימות מילולית, לעומת אלימות פיזית, אבל המילים שלו יוצאות קטנות יותר ממה שרואו להיות באמת. מקרוב, הצירים ומחנהו התחזות הלו מוכנים לקרר עם רגלים למעלה רק כדי לשבע את עם ישראל שחם בבלי לא מכירים אתה. קטן מלכה ברק, חקק חברים וחוקים יבנו מה קרה לנו את ההנאומים האפסיתים - שבו. אבל לקטון מלכה ברק דבר אחד. אהנו אנשי תנועת החרות, אהנו, אלה שבאו מהמבצרות, מעיריות חלונות, מהשכונות. הם זה תנועת החרות, רבועיהם אהנו לא מכירים את רבועיהם, לא יא לא למדו אותה. אבל אהנו למנו את ביו, שבונו חרות, זה מחנה בגין.

גסטון מלכה נכנס הביתה עייף, ביום חורבנה הראשון אחרי 'המקרה' הוא חזר על תכונתו בשלון ושותק. שירייו השולחן, ובאותה חודמנה גם את רוגי מילוא ביום ארבעים וחמש, בוועידה ראיון את הקליפה. עכשיו בבית שבו אחרי, הוא נראה אחרת. אדם שבור. בשקט בישקט הוא לוחש, שאולי ילך למסובלות עשירים ושש שנה נתן את חשמה לחרות. עכשיו אומרים עליו שררס את התנועה. הנוש שלו לא מחזיקה עמדה. מה החבדל בגין ובין שמיר, שגן ראש הממשלה, הוא עואל, שמי אמר בוועידה לבדים המורס, הוא אמר: מושעים, נבלים, זה בסדרו זה תרבותי אבל חטאותיה לא יהיה שם. רק אחי דא. לו היה רמנו, היה מפתח תיזה על אלימות מילולית, לעומת אלימות פיזית, אבל המילים שלו יוצאות קטנות יותר ממה שרואו להיות באמת. מקרוב, הצירים ומחנהו התחזות הלו מוכנים לקרר עם רגלים למעלה רק כדי לשבע את עם ישראל שחם בבלי לא מכירים אתה. קטן מלכה ברק, חקק חברים וחוקים יבנו מה קרה לנו את ההנאומים האפסיתים - שבו. אבל לקטון מלכה ברק דבר אחד. אהנו אנשי תנועת החרות, אהנו, אלה שבאו מהמבצרות, מעיריות חלונות, מהשכונות. הם זה תנועת החרות, רבועיהם אהנו לא מכירים את רבועיהם, לא יא לא למדו אותה. אבל אהנו למנו את ביו, שבונו חרות, זה מחנה בגין.

הול קשרים

קוקטייל

ש ל כ י ת ו

עכשיו בושראל קוקטייל - מוצעים בשיטת "ערבב ושלב" (MIX & MATCH) עיצובים שונים הנמשתלבים זה בזה. את יכולה לקנות סטים שלמים או פריטים בודדים. מוצעי הקוקטייל באיכות אמריקאית משופרת (50% מוליאסטר ו-50% כותנה) ואינם זקוקים לגיהוץ.

תצוגה ומכירה: רשתות השיווק, חנויות ביתן ובחנויות המובחרות.

KITAN-HOME FASHION DIVISION

"הקוקטייל תוסס" - חזון סטוני של צבעוניות. ערוך נוצר משני סטים שונים

קוקטייל פסים - סט שלם, מקסים במחירה אחת. וניתן ל"ערבב" עם פריטים אחרים.

תשרי בראי

הנהגת ארץ ישראל

התקופה האחרונה של המלחמה

האיש והדרך

הא"ל (מיל.) נתק'ה ניר, לשעבר ממקד
שיריון בכיר, מאצ'ז אומיניו של
צה"ל, היום אלמן וסוחר בנשק -
מתחילת הכל מתחילה.

נתק'ה ניר במשרד, בין
מכרות מזרחיות וחבאני
כשומצתו, ושבתי
לעמים על המאבדות.

מלחמת העולם השנייה

המשפט המעמיק (המשפט)

ועם מיליוני כדוריות, שמואל רינסקי, משרד צנוע ועירוני קירות בבית הירדפנה. רק שני מגנים יחידים על הקיר ופסילי הדור מתקופת האגודה למען החייל, מזכירים תקופת זמנאות יחיד. הנסיון המצטבר של השנים האחרונות שינה אותו. לבלי הכר, ניר, לשעבר תוצר מצויסטי מוכר של צה"ל בשיא זמרו, חובב נשים בילויים ושחיה, מלא ביטחון עצמי ואמונה בדקדק הדרך, מגלה פתאים בביל 50 שנלחמה זה לא עסק מה שפעם נראה בעיניו כשיא הגבריות היה בעצם כבוד רגשי: שהפליטיקה, משאת נפשו, היא סוד סוסים אחד גדול (אני הייתי נאיבי, חסר ניסיון וטיפש!) ושחיות - וזה באמת נחשב לחידוש אצל - זה בכלל לא הכל. פתאום הבנתי את המשמעות האמיתית של יחסים אמיתיים עם בת זוג. חבל שזה קרה לי רק לפני מותה של דודרה.

מירה מסיימת אופייני הסיפור שלו לכל דור הנגזלים ותתי הנגזלים שגדלו בצליל, אנשים שהצבא היה עבורם קריירה, בית, אגו ובעיקר חסמה המציאות סתמה על פני כולם. מי שיצא לאזרחות גילה שהחיים הם מלחמה מרובה ואפורה ורבה יותר מן המלחמות בשטח. מי שנשאר בצבא מודה שזה כבר לא זה. שום דבר כאן הוא כבר לא מה שהיה גם לא זה. להלחמות, אומר ניר, לא הסתדרו עם המציאות.

ניר החליט לבסות את מולו בברזיל אחרי שנמסרה אשתו. גם זה היה אזור לוחות הגשמה ולחם. התאבדות בארץ הזאת עוד כשביקרתם שם כביר האגודה למען החייל ונשבעתי לעצמי שכשאשתו - אחור לשם. הוא תיכנן לפתוח שם חברה לאיש נשק מן הארץ בשיחת עם ריימן ריזשלי, איש עסקים ישראלי לשעבר, אלא שריזשלי התגלה כאכזבה מרה (הוא לא עמד בשום הבטחה שלו) וברזיל, שהפכה בשנים האחרונות למעצמה בתחום ייצור הנשק, נאלצה להסדר לנר.

ניר נשאר שם שנה וחצי, מנחם ליוותו מהחיים. תמיד חלמתי שיום אחד אשב כשלושה תחת איזה עץ קטן ואכתוב ספר על החיים שלי. הוא ניסה לממש אותו - אבל חובר לי שאני לא בנוי לזה. הוא חי בוילה מודרנית בסן פאולו, התרועע פה ושם עם היחידות המקומיות והרגיש, לרוביו, מנותק לחלוטין. לא קשרתי קשרים חברתיים, לא למדתי את השפה. עם מולאטיות לא היה לו קשר מפני שהביא אנו חברה מן הארץ. מחורתי ללכת לאיבוד. חצי מההנחה כאן יחיד יפות", הוא אומר, "בסוף כבר טיפסתי על

הקירות. החרב לי שכלי להיות בארץ, מעורה בעניינים אני לא יכול להיות. מעורה? במשפטים של ניר צריך להבטח לפוליטיקה - עוד חלום שהנפנץ לו. לזה, מודה ניר, לא יחזור. בעד שום דבר שבעולם. למרות לא כשיטה הקיימת. אשקול עוד מתאששות ממסעי הבחירות, הספרים ועמסי ההשקפות, שניהל ב'83 וב'84 כמעמד לראשות העיר מטעם הליכוד. בשנים נבשל. הוא הסתער על העיר כאלו היתה עוד יעד צבאי, מספר אחד ממבדיו. או חתבר שיתרונותיה כלוחם הם החסרונות שלו בפוליטיקה הישירות, התקשנות, האמונה במלה וגילויי הלב המפור של (הוא תמיד אמר לאנשים במגים מה הוא חושב עליהם, והם לפעמים נעלבו גוראי) - לא היו הציר הדורש למערה על קולות הציבור.

בחוגי בית הוא היה אומר שמי שיוזק טיגריה ברוח יקבל אצלו קנה. זה לא מה שאנשים רוצים לשמוע, מספר בעצם חברי, ניר שמואל, קצלו מאשקול. בעידוד חברים הישב את המלחמה המרה ב'78 בינו לבין תאלי (מיל) יהודה קרן, המעמד מטעם המועד. העובדה שהשניים שירתו יחד כשריון עשירי וחמש שנה רק הטיפה למאבק מימד אישי. הם נלחמו כמו שני ילדים טפשים שהלכום לכבוש את העולם. בסוף בא אלי ריין (נמצי) וקטן את כל החריות.

החייש לבטח בין הנעלים והכורמים, ומאן לא שומעים ממנו. בתקלה המשיך לבטח. הסיפורים חורמים בלי סוף. בין הבטחה לו מקום שלישית ומשנה ברשימה לבטח. ניר האמין לו - ונעם לחיל. הוא חשב שאם בניו אמר לא ככה יהיה בכלל לא עלה בדעתו שיש עוד עשרה שעבדים יום וליהל כדי לקח לו את המקום. כשחזר כבר היוו אותו איזה שלושים מקומות. עם עוד וייצגו ב"חיה" היתה לו חרפתה רומה. הייתי טיפש, נאיבי וחסר ניסיון, מסכם ניר, "לא הבנתי שהכל מוכנס על הכטות וחלוקת שלל. היום אני יודע שאני לא בנוי לזה. אני לא מסוגל לחזק על העקרונות שלי בעבר אינפורמטיביים בחיים לא עשיתי את זה. גם לא בצבא. אכלתי לא מעט חדר בכלל זה".

אחד העקרונות בקורס של ניר וחברות הנגזלים (מיל) הוא עזרת הדתית לחבר בצורה ובכ, אחי כישלון אשקול הראשון, נמנע ניר מהאכזבה כלוחם של ידיו חסר עוד וייצגו, לירד האגודה למען החייל. הימים הידוריים והמורניים זה קיץ לא היו בריק חלום של קצין קרבי כמות. אבל היה

14 ספטמבר

לכל הדור שלי היתה בעיה לבטא רגשות בגלל המאצואים של הצבא. אני השתחררתי מזה, אולי בעקבות מותה של דודרה. עכשיו, החוויה הכי גדולה והכי אמיתית היא להיות בהרמוניה עם עוד מישהי

נפתלי ניר בביתו. אני אפילו ביצור לא ידעתי לבשל.

התפטר ונכנס לעניין, כדרכו, כמו מותם והייקון חביבה הוא העיר את האגודה מינוחותה הנצלה וניהל אותה בסגנון משולב של מלח ופוליטיקה. היה שם שמה בתקופתה אינפורמטיב, מינויים פטורים. סגנון שהיה עושה שם כבתוך שלו, שהא מצל את האגודה לבגית מעמד האישי, שהא מנה בנסיעות לחיל, שהוצאות הישירותים לא מנחת את ההבטחות שלו, ושהוא לוקח תרומות מידים - אבל עם כל הביקורת והה ברד שניר הביט לאחור ודברו כשניר עוב כעבור שש שנים הגיע התקציב ל'28 מיליון. הוא גם הקים חברה מועדונים (כ'80) לדרביון. הניגוש אותו כששח, אומר קצין בדי ממכריו שנשאר בצליל. האגודה הגיעה סוף סוף לקיום ולא נשארה מאוחר במיתהלה".

רוקם שם המין ניר כשר לא רצ ליתר צבא. הוא הביא את סמי וריים גניזר (פעמים) והא פטר שטראוס (כתבתיו לו שיכא בשביל הירפונות - והוא בא). קשר קשרים חזקים עולם עם יחידים עשירים בכל מיני תפוצות, עשה סרט (בכינון) הכנים את הפנס על הקטן מוסרן על שם תורמים לפעמים מבר גם מערונים קיימים תפוצות של מה איש, אומרים, לא יכול היה למרד לו. באנגליה מוססת היה ממכר לתורמים והושגה איליים ברק מן חייב כאן למי. מעולם לא התחנתי, לרועי הסברתי לזה שאלמלא החיילים שנחנים שלוש שנים מחייבת להגנת המדינה הם היו עדיין עלאי גז, והם התקבל מצויין. במלחמת לבנון החליט לפרוש. כשראיתי את החיילים נשענים על קיר באמצע החלומה ומפצחים גרעינים, הבנתי שהייתי אף חתופסר. הגעתי למק שרציתי - והגיע הזמן לפרוש. לקח לי עוד שנה עד שביצעתי את זה.

אחד היתר לבטח את מולו בסוף הנשק עם ברזיל. הוא עוד לא עשה אי עיסקה, אבל משח למב טוב יחסי, כמובן, אם כי מכירת נשק והוא משיד לקראת לה "מבולגוניה מתקדמת", מתברר, איננה בריק חלום חיה אחי נאום ציני קר על צינות ול

החטה למאן הכלכלי של התעשייה בישראל, הוא מודה בגילוי לב שיש לו רילמה עם העניין. באיזה ששן מנס לבטא את דבר שמה שמה שאמכר יגיע לידים לא נמנע, שהא ובנים שלי יכול ליהרג מזה. למה לו שיהרד שאני הכי רוצה לעשות בחינת לא נא, אבל זה מה שיש עכשיו, או אני סגור מוויי? מנעם ועכרזה שכבריל לא היתה מלחמה כבר 200 שנה.

ידעת על ניר חלוקת בקיצוניות? יש לו אוהבים ושונאים בעיר באותה מידה ובאותו להם. הוא טיפס של שוחר ולבן, אפר עלי חבר, ואלך בכל דבר עד המון מבדחת וגם כייבית. בנושא אחד אין וחסה יכולתו של ניר כלומר. והלום הזה מלה לו יתר.

גם מלחמה בין למשפחה מליטים מחרשית חלם ניר מלחמה לוח חיל היד גא, שילחם על חיי המלחמה. קיבוצו בכל חיל שחוזק רובה, טיפס טפח שנת פעם, מפני שהוא מסוגל לחלחל, מפני שחל לא יחיל לחד האנשים. הוא היה רק מן ארבע כשרמה מלחמה העולם השניית, אבל השואה היא היצגו שלו עד היום כל מכיוו מגיירים אותו לייחודי מל, כאילו היה מרובד. באיות תורם של מנחה למען החייל. הצינות שלו נטולת ציניות

ב'1967 עשו מאיתנו גיבורים גדולים וזה היה האסון שלנו. ההירואיקה עלתה לנו לראש. נהיינו שחצנים, נאותנים, חשבנו שעם טוקים אפשר לעשות כל דבר... במלחמת לבנון הרגשתי שלא נצליח. אנחנו מפוררים מדי מבנים. איבדנו את החוסן הפנימי

בשתי רגלי. הרופאים דרשו לקטוע אותן. הוא טיב בתוקף. היום הוא אומר: רציתי להמשיך לגור בין האצבעות של הרגליים, אז, על פי העתונים, אמר משה כמה. אל תוותרו על הרגליים שלי. צהל ואני זקוקים להן.

רבה סיפורים נכתבו על פציעות והתאוששותו המרהיבה של נתקפה ניר. משמיצו אומרים שניר אף פעם לא החמיץ הורמנות לחזק את הסיפור למי שכבר שכת. ארבעים ושניים ניתוחים ושנה וחצי של אישפת בכל מיני פרוצידות בלתי אפשריות וחרשים ישב בגבם עם רגל מחוברת ליד, עם תקופות של משברים וכאבים (לפעמים חשכתי על התאבדותו) - זה לא הולך ברצל. עד היום הוא חולם לכתוב ספר על התקופה הזאת. יש לו כבר שם מוכן: "התקרה הלבנה", לוכד התקרה בה כזה תורשים אורכים. בסוף הוא קם מצולק, כמעט בלי רגל, זלע מאר - אבל הולך. והסיכולוג בלה'השומר הצעיר לו לצאת לשנת הוואששות. הוא חשב שהתפרשה הטובה ביותר תהיה לחזור לשייח: הרגשתי שלא גברתי מה שהתחלתי, שהכל נקטע לי באמצע. רבין וברלב הסתייגו. סליק לחץ. הוא ניצח. הוא מונה למפקד בסיס בגבע, אחר כך לסממ"ט ולמח"ט באגודה של ברך (הוא הסכים לבנות אחי כי חשב שלא תפרז מלחמה...). הצביעה, אומר, שיתנה את השקפת החיים שלו. פתאום התחלתי ליהנות יותר מהחיים. להיות יותר סבלני לאנשים. בהדרגה השוקם לגמרי על טנקים טיפס בעזרת הידיים. בג'ס נסע כשהרגל מחווקת במתקן מותך לרכב. הוא למד צלילה, טייס וחיבה על מוסים, הלך חצי מברזיל, כאשר חזר לצליל עשה היסטוריה הוא היה הקצין הראשון בדרגת נבחר כה גבוהה שחזר לשיקוד, אגדה בעודו בחייו. העוננים מלאו תולדות. בנות נפלו לרגליו כפרי בשל. זה היה מרהים, מספר בהתפעלות אחד מעקריו דאן, כמה שהוא נמוך וצנוע, ון היו ממש עולות אליו לרגל, אות אחי השנייה. אני לא חושב שהוא החליט ממש לאף אות מהן. הביבוש היה חשוב לו יותר מהעניין עצמו. זה היה חלק מהיח שכלום או לקח בו חלק. עשו מאיתנו גיבורים גדולים, אומר ניר, "זה היה האסון שלנו. נהיינו שחצנים, נאותנים, הירואיקה עלתה לנו לראש. חשבנו שעם טנקים אפשר לעשות כל דבר. אחר כך באה מלחמת יום הכיפורים וטמנה לנו על הצנים".

בחיבה שלו (באגודת ברך), שב'1973 עברה קיבוצ בלימה ומריצה קשים מאר בשתי גזרות והעלה, נהרגו 120 חיילים. 250 נפצעו. מתוך שנים עשר המגידים באגודה נותרו בסוף המלחמה שניים. ניר הוגלה לכל הידיעה כמפקד מעלה. הוא ניהל באומץ בלתי רגיל, כשר מנהיגות ויכולת עמידה בלחצים, אומר מי שהיה אז אחי מפקדי, אחי שראתי אותו מקפץ ומורה בין הטנקים והגיס עם רגל אחת אי אפשר היה לעמוד מנגד. הוא סוף את כולם. גם במלחמה הזאת נפצע, אבל אחי הפציעה הקורסת זה כבר היה כלום. כשנגמרה המלחמה בא חלום, ניר, ועד חברים שעברו אתו את המרימה, שרצו באותם ימים בכל הבאים של תליאבי, שחזינו המון, מספר אחד מים, כי זו היתה דרך לחתופסר. באותם ימים רכש את ממוחיתו והגולה בשכירת כסות באצבע אחי, בעזרת ריבון וכות. החברים לשתייה מתפעלים מן השטנע עד היום.

אחי חלם באה התפתחות. הסמיות, הוא אומר, התחילו לחלחל בו. כשראיתי ילדים בני 18 נהרגים, בחורים שלא ידעו אשה, התחלתי לשאול את עצמי בשביל מה כל זה טוב. בסופו של דבר הגעתי להחלטה עמוקה, לעשות הכל כדי שלא יהיו עוד מלחמות. הוא לא תצליח. בידע. למלחמת לבנון כבר התגדר עוד לפני שהתחלה, לא בגלל אובדן ערכים אלא מסיבות פרקטיות. הרגשתי שלא נצליח אנוני מפוררים מדי מבנים. איבדנו את חוסן הפנימי. מיני החיורים שלו כמפקד אגודה נלקח ממנו עם תחילת המלחמה. הסבירו לי בעינינו שצריך לתת להיות תפקיד לצעירים יותר. זו היתה הרגשה משונה להיות בשטח בלי מסכות פיקוד בפעם הראשונה בחיים. במקום זה נמנעו לעזור מיוחד של רפול, יידי ומפקד משכבו הדמים, תפקיד מעניין אבל בלי שניים.

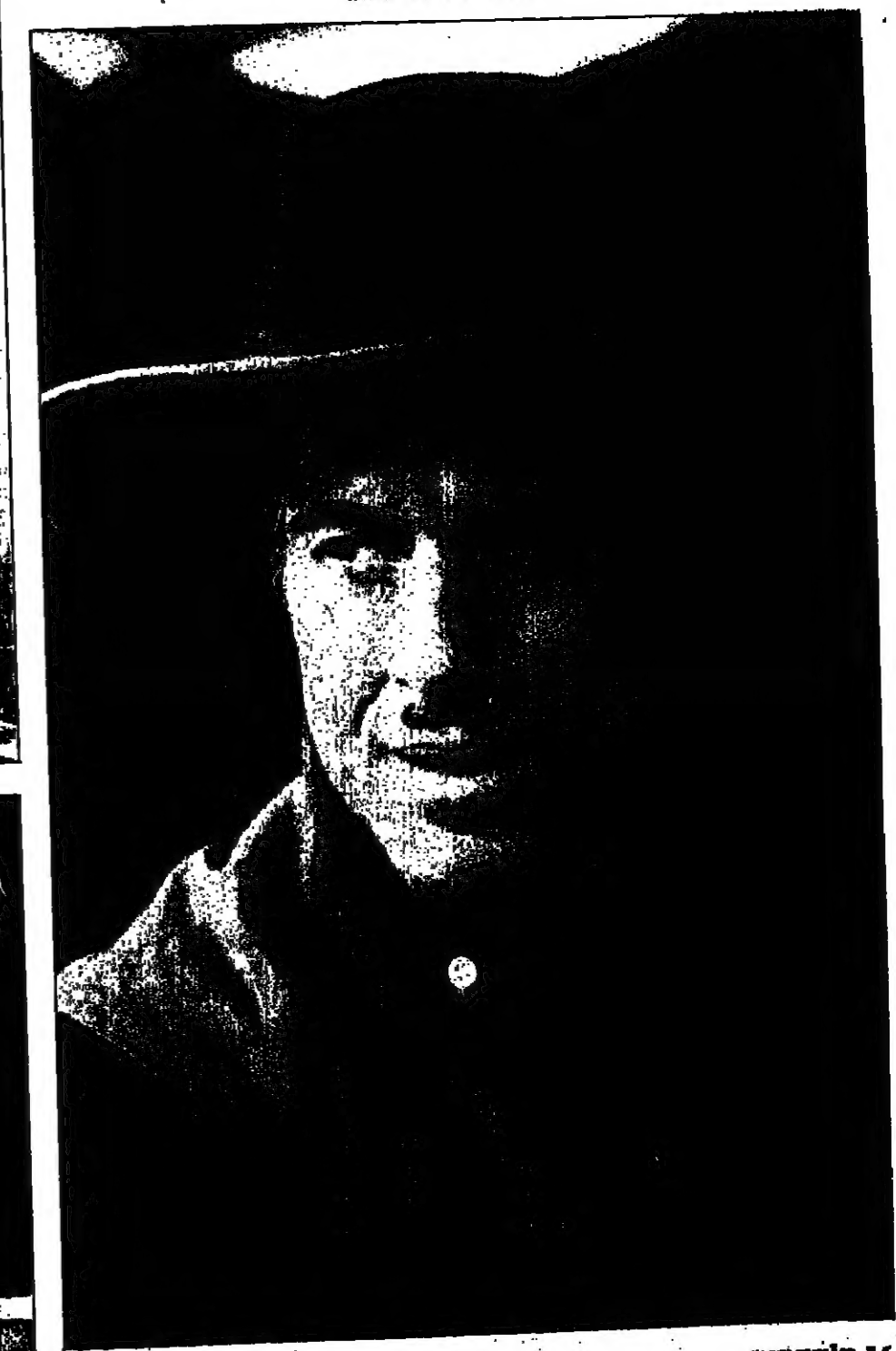

הכרזת אינדיבידואליזם

פה בגבעות דאיתיון עומד
בגליון ראש בשמש אחר הצהריים.
משקיף על מרחבי הארץ, מכיון דרך
משקפתו ובלבד שלא יחמיץ מאומה. הוא
סמך את הארץ אל תוכו, והוא השתנה
עבד לעינו ולרוחו. נחתמה בחותם
אישיותו והמכה לחלק ממנו. עכשו
אפריקה אספה אותו אליה, לשנותו
ולהפכו לחלק ממנה.

לא רע להיות כוכב - מודה רוברט דרפורד, הכיכוכב מכולם. עכשיו,
הוא שוב אצלנו. המעם, כצייד קשוח, מקסים ב"זכרונות מאפריקה".
הג'ינג'י שובר הלבבות רק משתפר עם הזמן. איש לא יאשים אותו
בהמגנה של משחק. זה גם לא חשוב. שמו בכותרות הסרט מוסיף כמה
מיליוני דולארים לו ולחברות הסרטים. מה שחשוב לו זה המכון
לקולנועים שהקים ביוטה, שימור הסביבה ואגריה סולארית.

מאת עירית שמגר

16 סולבנות

מוצרט בספארי

כל הסטוריסטורים בחוליווד הם גיבורים
חזקים, אך רוברט דרפורד הוא הכי טוב
מכולם. במגרש הנייטבול, על מסלול הס
ק, מנהל כלא, משיט מטוסיניסוי, מטפץ
גשרים באצטדיון, מבצח בכוזיות או בקלטים
- הוא מפתח אותנו לאהבו, למרות שהוא
נתון רק מעט מאוד.
יהומה, פטונגי ולא קשוח מדי, הוא גישה בחוב
קסם של מפתח ביישן, שומר על מיסטריון המבטיח
שיש בו חוכמה, תרבה יותר ממה שנראה - הוא מותיר
אותנו לעולם רעבים לקבל עוד. גיבור כאריזמטי
ולחם בדם גבר של גברים וגבר של נשים. תולדות
הבאראקודה, כינה אותו ידיו, פול גימפן. אפילו
כשהוא משחק לצד מוככות יפהפיות כמו ג'ין פונרה
יהומה, פטונגי ולא קשוח מדי, הוא גישה בחוב
קסם של מפתח ביישן, שומר על מיסטריון המבטיח
שיש בו חוכמה, תרבה יותר ממה שנראה - הוא מותיר
אותנו לעולם רעבים לקבל עוד. גיבור כאריזמטי
ולחם בדם גבר של גברים וגבר של נשים. תולדות
הבאראקודה, כינה אותו ידיו, פול גימפן. אפילו
כשהוא משחק לצד מוככות יפהפיות כמו ג'ין פונרה

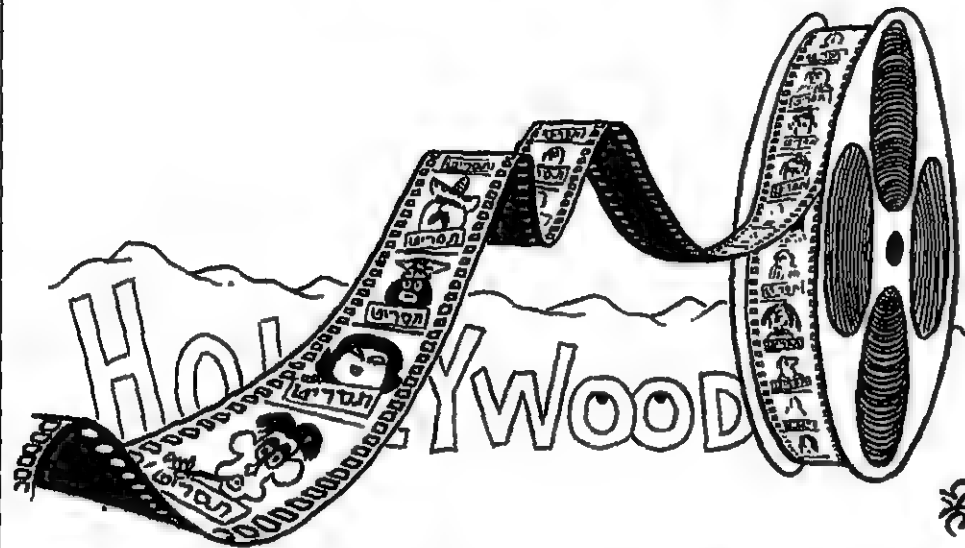
המונות מתוך "זכרונות
מאפריקה". הצייד דניס
פינץ-האטון עם מוצרט
בלב חנינאל ועם חברות.
תברכות בליקסן (מריל
סטרין) ברגע של קידבה.

LOST IN LOS

[illegible]

גשם של חסימות מרלבורו נופל ישר על ראש המסיף. זהו מחזה אבסורדי, מצחיק, אבל איש אינו יד. להיפך, אנשים מוציאים מספחות שהביאו כמידע בוכים בתייתוריהם לכבוד ממסדי המרלבורו. ויותר אתם לא תעשו, ולא תשתו אלכוהול, כש שיש להם רוצה שאננם תהיו שכיבים. ואל תקחו יד תרגיעה - יש ורא כדור תרגיעה -

ובג את זה הם אוכלים, המספר דוברטט גורם להם
ללך עליו מאות חפשות של סמים וכדורי הרגעה
וממכר לסם הקשה מכולם - הדת של ג'ינאי המרל-
ו. וכשאני רואה כיצד מוכרים זה את ישו, אני
בטחם הראשונה בחיי שאני יהודי.
גלור, גלורי הללויה

1000

אנגלים

לצאת מהמריצו, אם אתה נוסע בתיב והל בכו, או
בא ביצאה אבליג-בניגט-אם חלל חלל לעד
אדוד, ולמעשים אבליג-למריצה אדוד, רבים מדי
עלמל במריצו עקב תיב מוסע או ציאה קסה.
מכ, מלוח, מסורב כבשכחשכחש, למעשים
התנעה וקסח, קסח חבירה תב מאסר התנעה
כבשכחש הגרילם, קבש קסח השעה, ושעת בא
אל תחזית בעיר הגלגולם הוות.
המריצו וזה חשל על התיב, תיבם, ממש
במריצו - לעולל אל תיבסנ לענינ אם אינן אור
ודכן וציאם ממש, וכמ שותים מסיחם כל חוש
שאינו קים, כך גם המריצו. אתח עולל על כביש
בתקיעת חושם הנעשה ותמכר כל אהא בית מזה
לכ מבינות השתעשעויות ומאדור ו.

לפיכך – תנו לי את הכביש הרגיל ואת החיים הרגילים. אל תבטיחו לי תופש כשאתם יודעים שאין תופש. אין כבישים וחששים, ותתפוש היחיד שנותן לי לגנו הוא התופש הקטן לחפש את הכבישים הרגילים ושלנו, ולעולם לא להכנס לדרך שאננו יודעים כיצד לצאת ממנה.

נביאי המרלבורו

תה מפר את קדושת יום ראשון, ומפסל את
המלוויה שלך בשעה עשר בערב, ומקבל
פסטיבל של כביאי שוק. מסיימים בחלישות
מהויסות ומשקמים מועות מבצעים נסים
בשדרו חי. המעמד מזכיר לך מאות חשוכות. והזרת

באן אינה אויסדס להמתים, אלא כמעט וודאין. דמטי-

אני יושב בסטודיו, בקומה השלישית, במלון ירושם שבעה לשם. אקווריוס אפרסמנטים. מלחית נשקאות הבועת הליכוד. את המסכה הזאת הורגים באקווריוס אפרסמנטים. יש משהו אחר. מלחית ירושם סטודיו, עיראת ארץ כמו את הים. זה אותו משהו של שרדתי צמדים, כבשיר מלחיות, מישה ושלוחות כתיבה, הימנים, קירור מלחיות. מלחית השמירה. כל החלומות של ירושם סטודיו נשקאות אחר בעצתה הליכוד, בזנים, בזהב, בשמירה. מלחית ירושם סטודיו, אפרסמנט את הבועת, HOLLYWOOD מלחית על אתה הבועת, משהו מלחית ירושם סטודיו.

קצתה אלמים חוררים, ובכל חדר יושב אחד או
אחר כשני ומקצתן את התפרים שלו שלת
לעסם אין יודל לבורה ממקומת במרוקן קיבוץ
התפרים תעקן אתן, ומשכשך במאססם בידן על
המחל, אלמים התפרים אל גווימים, שאן מכל
צרת תכל ידל להשיקף על גבעת החלומות, ולחלום
או חלום תכל ממש, כל אתן מהם משאיל על כסא
תכל על היתלה על רפים מוטסם שבערת השן ו/או
עצם עלן חזקוב לרסם באחד הימים, או נכון יותר
לעם כסא חלילית.

לוקט לו וכו' לחנך שלא ק' אנתו כותבים
החיים שלו כותבים, חרדתינו שנקבת את ריח
החיים שלו, אף כותב בעצמו, נכתב המיס חתומי
לו ונקט פירולונוס קבשטינוס האמריקאי, היא
שקבעה את כל המצוי בביכיה מחוץ תחת פה
והארי חרש על מלחמת ארצות, את כל מחש
ותהוה בעקרי משקיעה, על שנת הברכה
החורגת הירושלים השוער, העקב לוחדר כי
לעקב בשנת חרש שאותו את מכבירי ערעבת
שקיה על המיטאלי את, מסר לי שזה עובר
המיס מרדכי, העקב, את האוטר לו, וזה
החיה מוכה לו ארוד על האקסה שבורה, וזה

עשתה שלוש אלפים יתר רק שחורים בעולם,
תאמר זה יצא שמחת טבע של אנשים לבנים. מה
דעתך, בן אדם?

התקין דבר. זה כמו ראייתך את האל, והוא אמרת
לאל כלל ימים.
אני יושב במסדרון, בקומה שלישית, ומנסה
לחזק חברים. בתוך ים של תמריטאים, וממולי
מבוע חלול, ושום רעיון לשום סרט לא עולה

הפרייזי - משל על

• • • 附刊

ח'ילים

סופר פאזל-ילס

קניה של סדר קודאק

יש!
מבצע
קודאק-נילס!

פורים. הוא חמ"ד הדמנות מצרית צלצל
את הילדים בחופשותיהם הצבעניות
קוצר ברשימות 100, 200, 400-1000 אסר
הוא סרט הקולנוע המוביל בולט.
הילדים קוצר קר ממין חר ותרבות מעל
תמונת בצבעים מרדכים המשמרת
אזכורתות חזק לעמים.
באומנות זאת מתקבלו גם מתנה יפה לילדים.
ספר פאלו קוד של ילדים וברוך הבן

Kodak

העולם: חצלים בקודאק

להשיג בכל חנויות הצילום המובחרות.

John C. De

קרית ראשון - איזור מגורים חדש בראשלי"צ, ליד החוף הזהוב והים הכחול.
רחוק מהמולת העיר, אך קרוב ללב העסקים והבידור של תל-אביב.

דירה פלוס
אנטנה לקליטה
מלווינים.

דירה פלוס
ציוד למועדון
בריאות.

דירה פלוס
הלוואת מקום
\$6,000 - 9,000 ש"ח
בתנאי הזכאות.

ההרשמה מיום א' 23.3.86

שנים ונחמנו חברים
 ז"ל - רבינו יצחק מאיר
 ז"ל זמן מנצח 2 שנים ונחמנו
 03-259187-03

קרית ראשון
 ח"י אינת בציונת הפנינים

קנייה בטוחה בחברה אמינה.

מאת יאיר לפיד

בריס

[illegible]

שליוחם בידיהם. אחרי כגשק, הובעלחור ש
חשונות היא משמעותית יותר מן הערומות. צ
של הכחות הפרו-ערביים שניזונים, בין הש
במצאת ישראל מזו מהפך 77". אני בוהה בן, מ

**אנשים כמוך עומסתכלים
על הארץ המעונה הזאת,
שודא גם עליהם. אנשים
ברצינות אינמה בבסיס חיי
לחשוב שזה עמא**

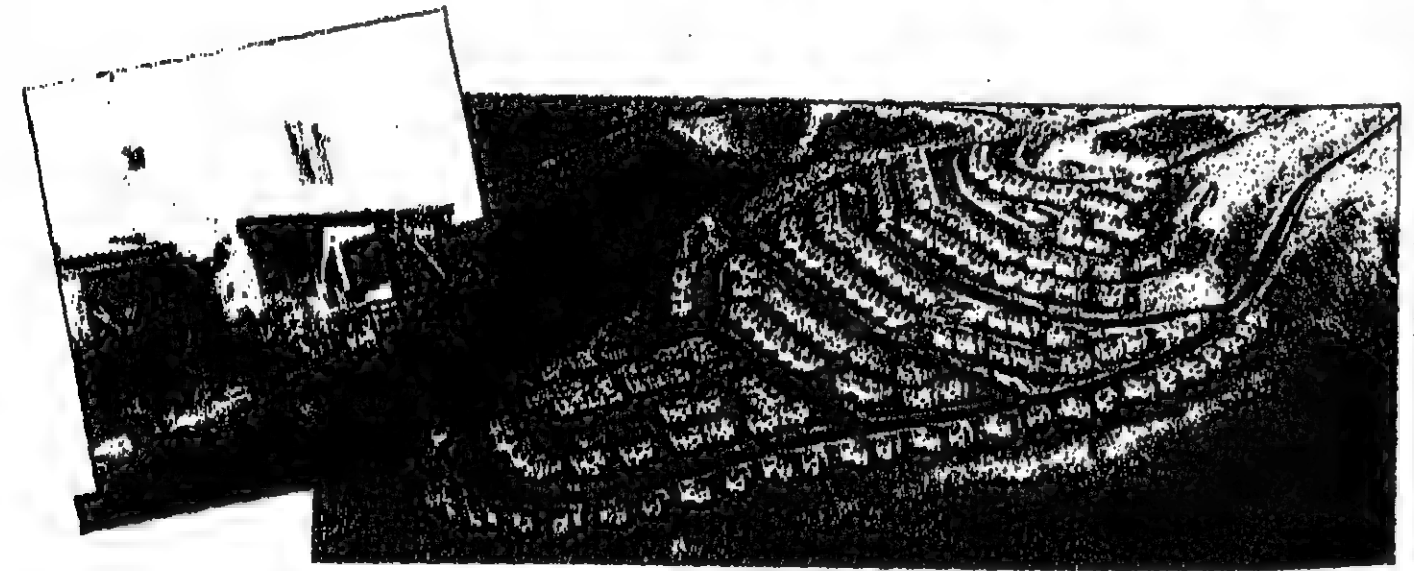
五、

קומא' בן 6 חדרים

(החל מ-140 מ"ר)
בצוותא ב"אלפי מנשה
\$65,000
 החל מ-

לכניסה מ"ידית
 סיפור הצלחה של ע"ד תוססת עם 400 משפחות.
מאות ילדים, שתשומה לאדל את ילדיך בחברתם.

תנאי כניסה מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מסוים של קוטג'ים מרהיבים.

- * טוף מרהיב, אקלים נוח
- * פיתוח טיבתי מרשים
- * שרותי קהילה מגוונים
- * קאונטרי קלאב מפואר.

תכנון הקוטג' באלפי מנשה
מבטיח פינה פרטית לכל אחד.

צוותא
 חברה לשיכון ובניה בע"מ
 תאגיד מבחירי חברות הבניה הפרטיות

"צוותא"
 תורה לשיכון ובניה בע"מ
 אחת באלפי מנשה
 חיים חדשים בהישג ידך.

נשמח לארח אתכם באלפי-מנשה.
 בשבת 17:00-10:00 ובימי חול 16:00-09:00.
 משרדי מכירה בתל-אביב - רח' דיזנגוף 16,
 טל. 288939, 280021

כל אחד מוזל בעצבות לשכן שלו: אם אדון כהן מוויאומיג' כריז על הרומה של עשרים אלף דולר, איך יכול אדון לוי מאוויז להכריז על סוג פחות מעשרים וחמש אלף. הרי כל אמריקה תצחק ממנו.

לרבי אין כיפה
 לרבי ראובן ווקסמן אין כיפה. הוא רבי קונסרוטיובי, אלה עם הקרניים. "אני", הוא אומר, "לא כל כך דתי". אבל אתה רבין, אתה מחנך, אתה לא כל כך דתי כמו הרבנים פה. אתה מעוניין בזה ובמבנות במכון המודרני". הרבי, אגב, לא מתעניין בבידוד בעצב המודרני. את המעיל שלו, עם כפתורי המודרניות המבדקים, אפשר היה לחתול על בובה של אברהם לינקולן. הוא בא מצפון קרוליינה, מעיר בשם וולטמנטון. לפי התיאור שלו זו המהדורה האמריקאית של רעננה - בסופי שבוע נוסעים לחוף המערבי לראות רמזורים. בקהילה שלו יש 119 משפחות רגילות ואחת עשרה, זאת שמנהל לא את הטליל הזה כמנהל חנוכה. "הם רוצים שאני אספר להם ולקחילה על ישראל", הוא מסביר. הוא שמע על חוק מיוז יתד, אבל הוא מקוה שהוא לא יעבוד מפני שאו חב' ויתורים באמריקה ופסיקו להתעניין בישראל. חוץ מזה לא כל כך בא לו לדבר על פרומים וקונסרוטיוביסם ואורחודוכטיסם. בבלל, הוא לא מתעסק במוליטיקה. הוא רק מטפל רוחני. כנראה שבאמת באמריקה הרבנים שווים.

עניין של תכנון
 מי שתכנן את לוח המגורים של הקבוצה הוא נאון, אבל אין לו בושע. בטיס דגון שדה בוקר, שכונת התקווה, הכל חזרות גרילות. ההצגה מתחילה ביום האחרון בשעה 3:45.
 3:45 - ביקור ב"יד ושם".
 4:15 - דאוונ דמי מרצה על "השלכות השואה".
 5:00 - מייבשים את הדמעות במזוויאן ישראל.
 5:30 - טכס "זכור" בבוסת.
 6:15 - קוקטייל במזון הכנסת.
 7:00 - ארוחת ערב עם יצחק רבין יצחק עם באולם שואלם בכנסת. ואז, ורק אז, מתחילה ההצגה האמיתית. בתיאומה פשוטים (אני) אינם רשאים להיות בזה. עכשיו - מספר מי שזכה להשתתף פנימה - הכסף אחרי כמה מילות סיכום על הביקור מודיע כל אחד מהחברים על ענה הסכסם אותו הוא מתכוון השנה לתתם למנבית. בצופים קוראים להם "לחץ חברתי". כל אחד מוזל בעצבות לשכן שלו: אם אדון כהן מוויאומיג' וכריז על הרומה של עשרים אלף דולר, איך יכול אדון לוי מאוויז להכריז על סוג פחות מעשרים וחמש אלף. הרי כל אמריקה תצחק ממנו. אוקיי, אז השנה לא יהיה חופש באקאפולקו. בכלל, איפה זה אקאפולקו? בטח כלם שם כשישם. כל אחד זו בביטא שלו בעצבות. את אם הוא יטיל היה לקום כמו נבר מהכיסא ולהגיד בקול רם "חצי מלון דולר!" כלם היו משרצים אותו, נבדת שטיין מקולורדו לא הייתה מרובת שבוועים עם בעלה הקטן. "עשרת אלפים דולר", היא הייתה אומרת לו. מי תרם עשרת אלפים דולר? על הגבה יושבים מנהל הקבוצה, בחיים נבכנים מאימים את הקהל המבולל. אם אתה תרם פחות מעשרת אלפים דולר לך הביתות ותעמוד עם הפנים אל הקיר, רצוי הקיר של הכספת. כששעת האומת נגמרת כלם לוחצים ידיים. בשנה הבאה, הם נגזרים. על חשבונם.

(המשך מהעמוד הקודם)
 כשאחתו יורדים מהמטוס כרום מחובר שוב ל'ווקסמן' ורוקד את דרכו לאלום הקבלה. הביקני על שער המסרון שלו נוצץ. חניד, אני שואל מיותר, מי זאת. כריס? גם אתה הוא שוגע הוא רק בן 34 וכבר עורך דין המצליל ביותר בטקסס, בחור מבדיל".

המפקד
 הביקור בבסיס מתחיל בהיסטוריה המוגזמת - מחלקים סמלים. תחילת קטנות מעשרת עם דגל בצבע תכלת ומטוס מדגם לא ברור. בחור מודקן במעיל נער חלקי, תכול במקצת, מהמחממה. ביד יש לו ארבעה סמלים. מאיפה אתה? "אני מקליפורניה", הוא מחייך אל הנייטיב מסביב את עצמו: "האריץ של מיקי מאוס". אחר כך נכנסים לחדר ההרצאות. המפקד עולה לדוכן. דעתי האובייקטיבית: זה לא מפקד הבסיס. זה שחקן שהביאו במיוחד בשביל הקבוצה. אחת אי אפשר להטביע את זה שהוא נראה כל כך טיפס וכל כך חייבני כזה ושוף ונבזה ויפה מלא שיניים לבנות וסרבל הטיסה שלו פתוח בדיוק עד הנקודה הנכונה שמראה שהוא לא מוחלקלקים. וכן, הוא היה בחפצות הכור העיראקי וכולם מבינים בלי שהוא יגיד את זה שבתוכה בטוח שהוא הפיל פעם מי.

"הדבר הקשה ביותר בכל פעולת הכור", המפקד מספר, "הוא שהיוני צריכים לשמור על דממת אלחוט. אחת יודעים מה זה לטיסות יהודיים לשתוק ארבע שעות" כולם צוחקים. המפקד לוקח מקל ארוך, מסביר על המפה את יחזומתיו של הבסיס, מיקומו ושכלוליו. תוכנית "אמיליו" ליד זה נראית כמו "לגו" עם התאמה למפרים. "המדיניות שלנו היום", מסביר נפרלי לביא, מוכל' המגבית היהודית, "היא להראות לאמריקאים גם את החשישנים. הוימים שהיו לוקחים אותם רק לראות מסכנים, נגמרו. היום הם רואים שהכסף שלהם מנוצל בצורה גבוהה". המפקד מספר ששעת טיסה עולה 30' 35 אלף דולר. כולם אומרים "וואו". הושים כבר עם פוקסי הציקים ביד.

אחרי שהמפקד יורד לוקחים אותם לראות איך 16' עוד מטוס שכודע ישראל מייצרת, ליד המטוס עומד כפול גנטי צעיר של המפקד. מיסטר, מיסטר, הוא זועק, יאסור לגעת בזה". אחד הבסיס הצעירים יותר מפסיק בחוסר חשק את ניסיונותיו לשחרר טיל אוויריאווייר על הקבוצה כולה.

את הסיור בבסיס מסתיים בן הילדים. ילדים יושבים במעל ושורים סוף מתאים לטכס נטיעת העצים. אגב, הישראלים אירגנו את הנטיעה באופן הכי ענייני שאפשר. כמה מלים, גנ'עים ערויים לנשים חקונות יותר, והאמריקאים הסיפו עשרים דקות על חזות העם לארצו ועל הקשר בין אדם לאומה. לא יעזרו, זה לא "שמאלני" - זה יפה, זה מרגש, אני כמעט נוטע את הבולק שלי.

29 מלים על האוטובוס
 יושבים באוטובוס. לא שרים, לא צועקים, לא מטיילים, לא הולכים במעבר, לא אוכלים, לא מלכלכים, לא שואלים את הנהג, לא מבקשים לעצור להשתות, לא שומרים מקומות קבועים. משתכלים מהחלון.

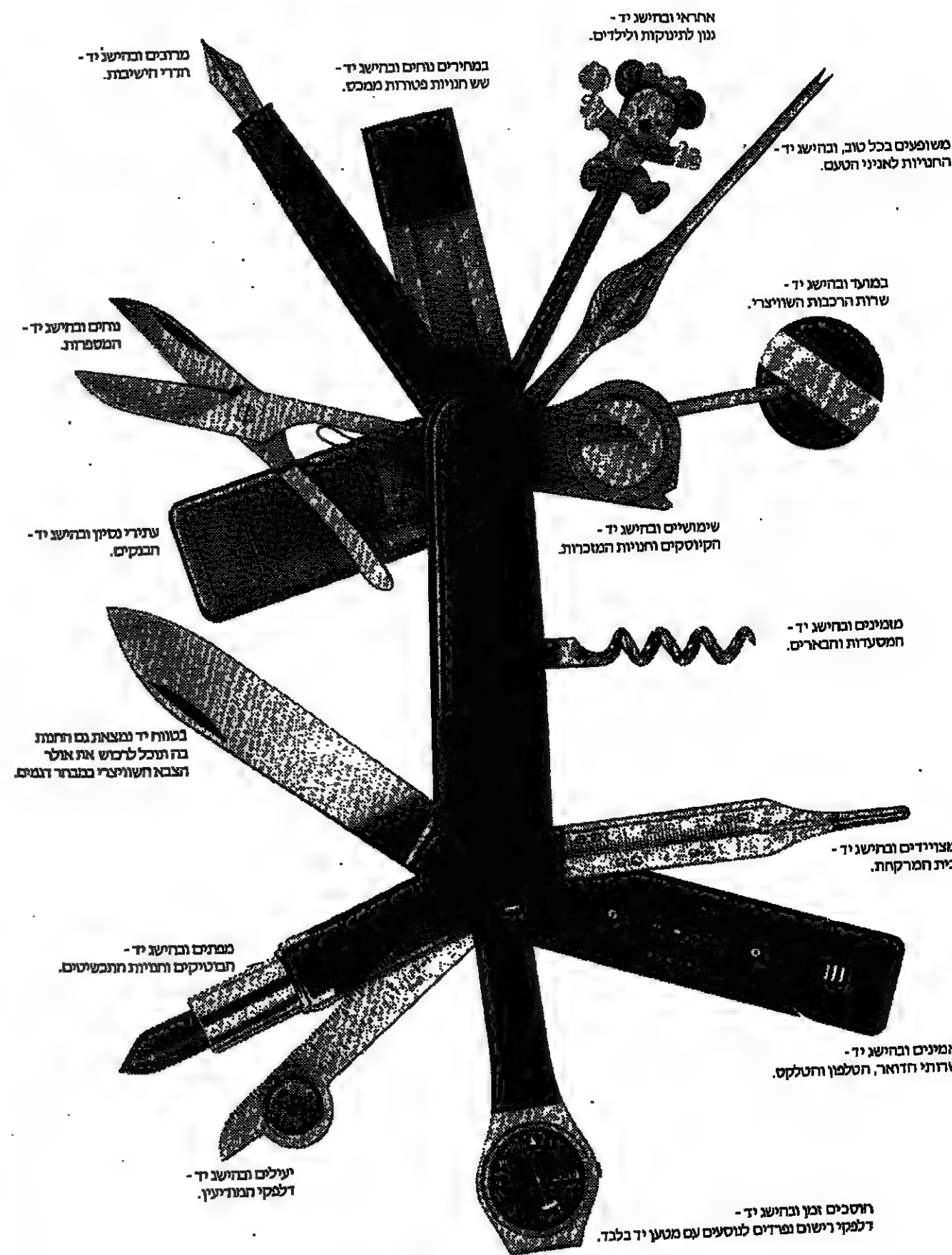
גוריון בן אליעזר
 שביל ארוך-ארוך בין החנית של שדה בוקר לבין קברו של ב'רגוריון. שתיים מהצעירות יותר סוחבות זו ענקי. ברנדו וולמן, סגן יו"ר המגבית (זה לא מה שזה נשמע, למגבית יש יותר סגני יורדים משלמדני יש שונאים) הולך בקושי. בהארטפורד, קונטיקט הוא היה משחמש במכונית בשביל חדרך חזאת. וולמן אומר לי שהמבנים פה יפים, הוא יודע, כי הוא בנאי. עניין של לקסיקון - כשחוא אומר "בנאי" שהוא הבנוביץ' של קונטיקט. שלושים שנה הוא במגבית, זו המעם 48' שלו בישראל. עדיין ולהב. הוא מגיע, מחיישב על מדרגת האבן, לוסס עניינים בריב בן אליעזר, הנכד של בן גוריון.

האנגליה של יריב מודדת, המבטא שלו אינו מודר. "סבא", הוא אומר, "פחד מאד מסמבחה". לא כולם צוחקים. בן גוריון הם עוד יודעים מי זה. מרלה זה גלדוה שתי אנקדוטות אחר כך הם מבינים שמרלה היא בעצם השכמה שלהם מבדוקלין שבלי ידעיהם הייתה נשואה לביג'ו. הגדול יריב וותן חצי שעה, כולם מבלים נמלא חוץ ממנו. השמש משנעת לו את העור. בן גוריון, מסתבר, אבל כל יום "קוצ'מוני", איזה געלנשפס פולצי בריא להחריד. אשתו הכריחה אותו. כולם יודעים על מה הוא מדבר רק שאצלם בבית קוראים לה "מוצ'ליץ" או משווא כזה.

אחרי ההרצאה עומדים לתמונה קבוצתית. בלתי נמנע. בוב, הצלם, מטפס על כל שדה בוקר בשביל לחשוף זווית טובה. הוא נכונן רבע שעה. אף אחד לא זו. לאמריקאים, מסתבר, יש את שרירי הלחיים החזקים ביותר בתבל. אחר כך תוררים. יריב עומד ליד נהג המגבית שלו. "מוישי", הוא אומר, "נוריד אותך סטייק בבאי שצמח" מיש מחבר את מלחחחחחחחחח וטס לקטיק.

כל דמיון לנמל תעופה צריך המורחב שלנו, מכון בהחלט.

כפי שאתה רואה, הדמיון בין אולר צבא שוויצרי לנמל התעופה צריך ממש מהמם. אך למעשה לא מפתיע. שניהם נבנו על אותו עיקרון - להציע למשתמש את המקסימום במרחב קטן. כלומר, זה עולה בקנה אחד עם התשתית הקומפקטית והיעילה של שדה התעופה ציריך, שהשתכלל לאחרונה על ידי הרחבת מסוף נוסעים A ופתיחת 18 שרולי יציאה נוספים למטוסים. תוספות נוחות במיוחד, לרווחת הנוסע.

swissair

משפחות מאושרות יוכלו לעבור החודש
ל-5 דירות אחרונות בנות 4 חדרים מרווחים

ובמחיר מבצע של

מ" 75,000 ש"ח + מע"מ

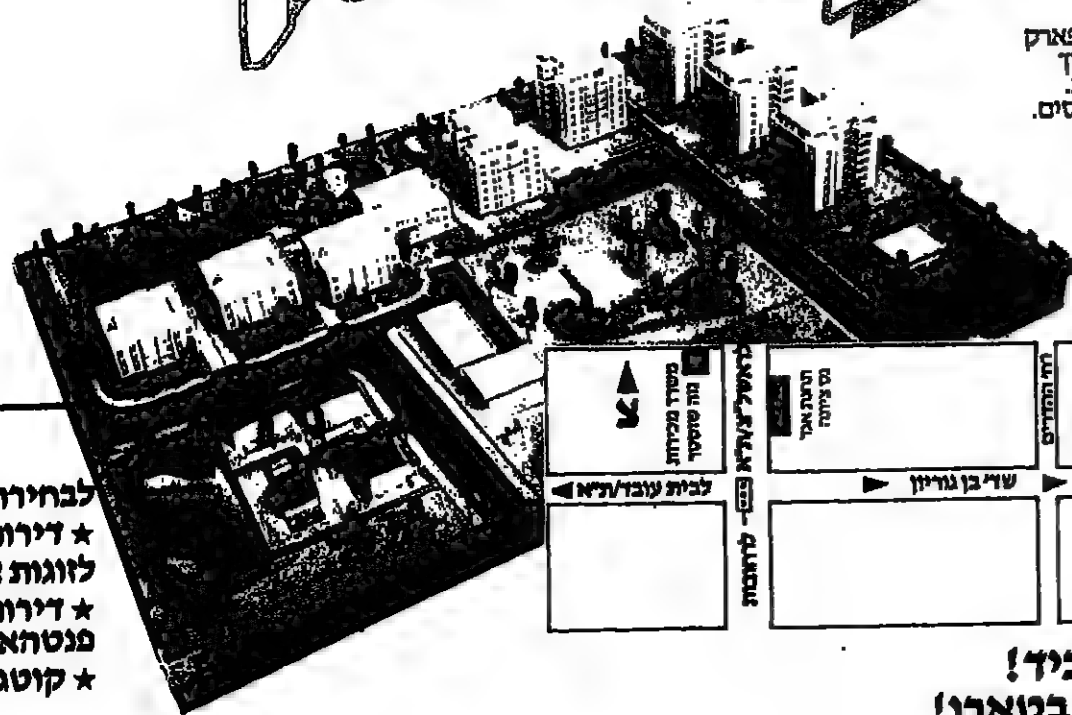
(כ" 50-800 \$ + מע"מ) כולל פיתוח

מבצע
ל-5 דירות
אחרונות
בבנין גמור לכניסה!

דירות מקסימות במקום היפה ביותר בנס ציונה

גבעות נוף

השכונה החדשה ליד פארק
המדע בנס ציונה, סמוך
למסוף וצמח ברחובות.
3 בתיגים כבר מאוכלסים.
האוכלסיה ברובה
אקדמאים ועובדים
בפארק המדע.

לבחירתכם גם:
★ דירות 3 חדרים
לזוגות צעירים
★ דירות-גג
פנטהאוזים
★ קוטג'ים

גבעת נוף	ש"י בן גוריון	לכניסה
מפתח ביד!	העברה בטאבו!	כניסה מיידית!
בטחון מושלם לכספך!		

בואו לבקרנו מחר-שבת בין השעות 11:00-14:00
והתרשמו מ"הפנינה" בנס ציונה!

משרד המכירות בנס ציונה (ליד בנין אמריקאי ישראלי) מרחם בימים:
א, ב, ג, ד, ה - 9.00-13.00; ו, ז, ח - 9.00-19.00
ג' ו' ורבי' חג - 9.00-13.00

נס ציונה, רוטשילד 2, טל. 08-470458

הנהגת מנהל

דלתא עולה על כולם

עלה כחול

סדרת החסכון של דלתא

מוציא חסכון כגון "העלה הכחול" הם המילה האחרונה באירוסיה ובאירוסיה-הבית (שם קוראים להם EASY PRICE).

את סדרת החסכון של דלתא תוכלו להשיג בכל חנויות ההלבשה, טכנויות הכלבו, רשתות המזון בשרות עצמי ובבשרות חנויות טותה.

אנשי האופנה
החשובים חוצות גרביים

דלתא מציעה לך עכשיו סדרת חדשה ונענוה של מוצרים באיכות המעולה של דלתא, במחירי חסכון מיוחדים...

בסדרת "העלה הכחול" חסכו עובד ככל שנותן בחידור החיצוני: ויתר על טיגית הניקאר, על קישוטים ועל תחרות. יצרנו אריזה שקופה, צנועה וקומפקטית, וכדי לחסוך בעלויות החפצה ארונו את התחרותיים והגרביים 2 באריזה.

הסדרה כוללת את כל מגוון המוצרים שלנו, לכל המשפחה: תחתונים, גופיות, חולצות, גרביים מכונתה סרוקת, טבעית ונושמת. כולם באיכות הידועה של דלתא, איכות לא פשוטה.

רייזבסקי מייקל דונר

שיפודים

ונרים קצרים

הכל כך ידוע, שממש טמשי להזכיר זאת שוב: מה שכחוב יותר קצר, יור שוב לאנשים אין כוח ואין חשק לקרוא חומר ארוך. אם מישוהו יחל לבטא מאמר ענק בקטע קצר, יגידו לו יופי. אם הוא יבטא את הקטע הקצר במשפט אחד, הוא יוכה לכבוד וליקר, עד שיבוא מישוהו דמל לומר אותו דבר במלה אחת, בת הברה אחת, אם אפשר. היו אלו 60 שנים על השיבות הקצרות בעיתונות, וגם את זה אפשר היה לקצר ל-30.

נניין הקצור אני רוצה לדבר על ספר אחד שאצלי. שמו: חוק מרפי, מה שנים מה שמעיד שהיה גם ספר ראשון. היה בספר הראשון חושבו בקצור חוק מרפי:

אם משה יכול להשתבש, הוא ישתבש.

נניין חוקי מרפיון הדבה תרומות של הרבה אנשים שהמשיכו ומהם את העניין הזה. והיינו: אם משה יכול לא להשתבש, הוא ישתבש.

אנחנו חוקי של סילברמן: אם חוקי של מרפי יכול להשתבש, הוא ישתבש.

וגם חוקי של חוק מרפי: אם סדרה של דברים יכולה להשתבש, הם יעשו כן, ובסדר הנניין ביותר האפשרי.

חוקי החוקי של מרפיון: חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

מה שמוביל לי משפט שאומרת מריל סטריס ב"זכרונות מאפריקה", שיש להם כחצונו נעשה רע, ואני חושבת שלא אוכל לסבול יותר, אני מסתכל לעשות אותו ברע יותר. או: בשאלוהם רוצה להעניש אותי, זה שמוע לבקשותי.

הנה לספר של מרפי, שממשיך דרך ארוכה, בקיצור נמרץ, בשאלה מדוע רבים הלכים לא טוב: לנעיות ממובנת יש תמיד תשובות פשוטות לא נכונות.

יש גם חוקי שממשיכים היטב את עניין התורה: הנניין חוקי זה מרפי יותר.

הנניין:

אם אתה מחליף תור, זה שכנגד עובת, יתחיל לנוע מהר יותר מה שבו אתה נמצא.

מחשבות על ועידת חרות:

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

משורה:

אין משיחין בשעת הסעודה על דיאטה.

ההיקש מכר: החלפת תורים הלוך ושוב, דופקת את שני התורים וגורמת לכולם להתעצבן עליך.

יש גם חוקים בעניין העיתונות: ככל שהאסון יותר רחוק, כך גדל מספר ההרוגים שדרוש כדי להפוך אותו לסיפור.

חוק המכתבים: הדרך הטובה ביותר לגרום לרעיונות חדשים לזרום, היא לסגור ולהדביק את המעטפה.

מה שמוביל לי מכתב שקבלתי השבוע, מיוסף גבעון, ובו שלל ניסוחים שכחם בקיצוריותם. הנה חלק מהם: נעריים: פלשתינים צעירים המיידיים אנשים ופה ושם הורגים יהודים. מתפרעים: מתנחלים ללא הכרל גיל ומין. מתונים: מנהיגי הערבים, וכמיוחד יאסר עראפאת קיצוניים: מנהיגי היהודים, וכמיוחד אריק שרון תהליך השלום: שני ישראלים המרביים ביניהם על הרעיון שיפגשו גורם אמריקני אשר יהיה מוכן לשוחח עם אישים ערביים על האפשרות שהם ינהלו משא ומתן ישיר עם ברית המועצות בדרכי נסיגת ישראל מארץ ישראל תוך קיום מצב מלחמה להלכה ולמעשה.

טוב, די פוליטיקה, אני יודע שזה מעצבן חלק מקוראי וגורם נחת לחלק אחר, מה שרק מעצבן יותר את החלק הראשון, עוד חוק.

הנה סידרת חוקים בענייני מומחים, שכראי לזכור: חוק א'. מומחה זה כל אחר מתוך לארץ. חוק ב'. אם זה מונח על השולחן שלך 15 דקות - הפכת למומחה.

חוק ג'. חוסר החלטה הוא הבסיס לגמישות. חוק ד'. יש אנשים שמנהלים לפי הספר, למרות שהם לא יודעים מי כתב את הספר, או בכלל איזה ספר. חוק ה'. לעולם אל תיצור בעיה שאין לך פתרון בשבילה. ומכאן נובע: דאג להיווצרות בעיות שרק לך יש פתרון בשבילן.

ומצאתי שם גם טעות. יש חוק אשר הם קוראים לו חוק הראיסקליס, והוא אומר: המוסריים ביותר, הם אלה הרחוקים ביותר מן הבעיה.

הא, לא שמעת כנראה על היהודים, מרפי, מחבר החוקים הפיקה. הוא ואכיר לך כמה שנמצאים עמוק עמוק בתוך הבעיה, ובכל זאת חושבים שהם רחוק רחוק ממנה, ומדברים בהתאם.

אבל מה אני עושה? דרי אמרתי בלי פוליטיקה. אז נסיים במשהו אחר, לכבוד לי להציג בפניכם את אחד החוקים היפים שבספר: מסקנה היא המקום שבו התעייסת מלהמשיך לחשוב.

הנניין חוקי זה מרפי יותר.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

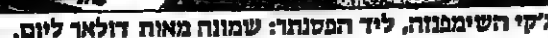
הנניין חוקי זה מרפי יותר. חוקי שהנגלגלו מן הרע אל הגרוע חוזרים על עצמם.

חווה אישי לאיגור הנמר

אריק סאנדר
שירות "גאמא" פאריס
סוכפוקט 37

[illegible]

גדל, אם כי דווקא השחקנים, בוי
אחדם, לא ארתבים את המרטנים
החביבים האלה, המועדים לגונב
לחם את ההצגה.

ממולם לא השתמשתי בכוח בדי
לאף את החיות שלי, מספר מרסל.
אני לא מאים. ההצלחה שלי
מקורה במחבה רבה ואימון חדיד. אני
לא לועג לחיות שלי ותמיד משתדל
לפתור בדרך הקלה וחשופה את
אותם לבצע את תסרוטתם לאמן.

[illegible]

מפני שהחיים ברוח מכבדים
את חיים בנפשות - היו מקרים
בהם פיו, מצדו ולא אחת נרמז
החשש להוביל את ארבעה. זה לא
המבט, אלא בגלל הדרושה של
החיים והנאמנים, בכל הקשור
לחיים בעלי חיים.
החיות השונות של ציד בעלי חיים
היו קול וקול ונאדם. הרישיות
לא את הממיקים למנהל מאמנים
החיים והנאמנים מקצועיים

מאומה... בל-איד" של לסוף,
הוא... שבו... מהאי של כוכבי
הוא... תחילתו... את צדכי
הוא... לוקח... שנה לאלף
הוא... כדלג... מתי...
הוא... יחל... דעות
הוא... תבע... בא...
הוא... מגלים... לאומות
הוא... זאת ולכל

הקטן לנשים וזאת נדיר, ומכיוון
שהוא חסד הרבני שבחולו, עתה
ישמרה קולו של כל יום, אין
שקשוקים ומבזבזים אלהים
ש' ליום צילומים והתעורר
אמחה וליפתו נכון וקדש - רק
הוא חסד דולק ליום, ומחזיר
הוא של כלל והחלל ענין עוד
רק 200 דולק ליום, ברור
הוא שמתענין לכל חיה, למי
ש' לביצוע, מרש ליום

[illegible]

ספרית
מעדי

מלת ומצע בדינוני	
החמידי	שם החפץ
22.60	ספרית מעריב
23.00	ספרית מעריב
17.82	מדון
14.37	מדון
14.60	מדון
22.00	ספרית מעריב
14.60	מדון
14.37	מדון
14.37	מדון
יומנים וביגראפיות	
החמידי	שם החפץ
30.00	ספרית מעריב
23.60	ספרית מעריב
33.37	מרת כרמל
14.07	מרת כרמל
21.89	מרת כרמל
23.00	ספרית מעריב
24.00	ספרית מעריב
23.00	ספרית מעריב
זלרים ונוצר	
החמידי	שם החפץ
10.00	ספרית מעריב
18.00	ספרית מעריב
18.00	ספרית מעריב
21.00	ספרית מעריב
21.00	ספרית מעריב
9.60	עם עובד
15.00	ספרית מעריב
15.00	ספרית מעריב
10.80	עם עובד
17.50	עם עובד
ספרי שירה	
החמידי	שם החפץ
10.00	ספרית מעריב
10.80	ספרית מעריב
15.70	שרק
10.00	ספרית מעריב
ספרי מופת	
החמידי	שם החפץ
25.00	ספרית מעריב
14.00	ספרית מעריב

[illegible]

27 שעות ב-24 שעות

PHONE SERVICE

שרותי

01-38 38 38

לכבוד
המרתנים משרד
דד 2008, תל אביב 61201

א לשלוח אלי את הטקסט המסומנים ב-X.

מחיר
לכל אחת, לקבוצת טקסטים מוגבלת

מחיר
מסודר

[illegible]

Handwritten text in a decorative box: *Handwritten text*

אמצע הדרך

(המשך מעמוד 15)

היום הם לא מוכרים. רמול כרעם עליה. אפשר להבין למה. היו שם רבדים גוראים. חוסר מנהיגות, ניהול כושל. מה שהיה מילא אותי כעס. ניסו לדרוג גוב עם מטיב חמישה קילו. הלכו עם הראש בקיר בלי חיובים, בלי מטרות מוגדרות. עשינו חצי עבודה וחלבו 700 איש. ניר מודה שהמבטים לנשק השתנו ממנו. אבל איש מהם לא ניסה להתווכח. אני חושב שכלבם מנימה הם הסיבה עם הביקורת שלי. ראיתי הרבה אירועים צבא קטנים ששינו בינתיים את רעומיהם. מי שהיה את הדברים על בשר יורע שאי אפשר לפתור בעיות בשדות הקרב. למרות, ואולי בגלל מה שראה הצטער שלא היה לו אחריות פיקודית. אני חושב שיכולתי לשנות דברים. אין מה לעשות. חיל נשאר חיל.

בזמן כל השירות האלה נתגלה סרטן אצל דודרה ניר. והדברים מסתמים שותתה אותה יפה וחוקה. ממש לביאה. ניר, למרות כל ההתנגדות, בחרה, אהב אותה מאד. מותה הוא מורה, כמעט גמר אותה. היא עמדה לנסוע לחופשה באיטליה כשגילו אצל גירלד כשר. והוא המליץ שלא חיסר, אבל היא החליטה שורא נוסעת. אף היא אמרה "לראות את רומא ולמות". דודרה אחריה בכל אירועה בטלפון כדי להגיד לה שאין לה כלום, שהחיים הם בטעות. זה לא היה נכון, אבל רציתי שתהנה מהחיים. ביום ששי היא חזרה. ביטח ראשון כבר ברוח לה עוד. היא קיבלה את הדברים באופן. זה לא פשוט, החשש מאבדן ובשית וכל זה. באותו ערב כשהחזרה כבר עשיתי אהבה - רציתי שתרגיש שבעיני לא השתנה כלום.

אחרי שנתיים החזירנו לה כאבים גוראים. הרפואים לא מצאו כלום, אולי מפני שראתה כל כך בור, אשה צעירה ויפה בת 39. בסוף התברר שכל עצם החזה מוסרטת. ניתוחו אותה, וגם על זה היא התגברה, והשיבה ללכת לעבודה כרגיל. אתר כך

השתתפה לה חיר. בבדיקות התברר שהגידול הגיע למות, והרופאים אמרו לי שלא נשאר לה עוד הרבה זמן לחיות. לא ידעתי מה לעשות. לכל רופא היה צוה אחת. אחר המליץ על ניתוח מוח, שבה על הקרנות, שלישי אמר לא לעשות כלום. בסוף אמרו לנו "אחם החליט".

תיישבתי עם הילדים, הם היו אז בני 16 ו-19, והתייעצנו בינינו. בסוף החלטנו ביחד שלא ניתן לעשות לה כלום. אם נגזר עליה למות, זהו כבר הדין, למות שתמות בכבוד. יפה ונחמדה כמו שורא, בלי שיעשו עליה כל מיני ניסיונות. בדיעבד התברר שצדקנו. היא חיה איתנו עד היום האחרון. הסוף היה מהיר, בירידה דרסטית. בארבע אחר הצהריים לקחתי אותה לבית החולים. בארבע בבוקר היא נפטרה.

מסך כל התקופה לא סירר לה ניר הילדים את האמת על מצבה. אני סוען שבה מבנים אים עוד לפני שהיא מתה. היה לי חשוב שלא תהיה מוראית, שלא יהיו לה גורדי שינה, שתהנה מכל בלי שיה שששורה לה בשנתיים האלה נסענו וטיילנו בלי סוף - מונטה, מועדון הים התיכון, השתתלתי לפנות אותה על כל השנים שלא הייתי בבית, שלא הקרשתי לה יותר. הייתי בריבאון. ידעתי שאני הולך לאבד משה יקר לי ומצד שני - ידעתי שאסיר להנים כדי שלא תרגיש במשה לא טוב. זה לא היה פשוט. בסוף התברר שהיא עברה על כלונה אחרי מותה גורע לי שזמן קצר לפני כן ביקשה מהסוקס צימרי שיסיר אותה. היא ידעה בדיוק את מצבה, אבל שחקה כאילו היא לא ידעתי.

אחרי מותה של דודרה עבר, בצמתי, משבר קשה. מראש אתה נשאר לבד, ואין לך בית לחזור אליו.

מוצרט במפארי

(המשך מעמוד 19)

רצאד ניר ובקנטול של כנור" למשל, או מפתח נשים כנופי הירידים כמו ג'ן בריסל (אשה המכונה "סיפורי האהבה של דודרה" הם סיפורים נקיים מהוגנים, והמונאמלי. נכרטי הוא נשאר בדרך כלל כהלכה - לפעם לא התפסד אותו לא מכנסים הניגוד שלו (אולי מפוג במקצת) שאריות ב.ה.מ.צ.מ.ר, אדריס בכר חיצוני, שהיה ב.ה.מ.צ.מ.ר. והושמל" או נצלן כמסוקס האלס הנדלי" - אך המיר בצליל מאחורי הניגוד דודרה והסופרסטאר יפה בלונגריי, בחוריעניים וצדשיים. אינן מסוגל, או אינן רוצה, לפגוע ברימזי האלוהי. הוא ידע אף לשמור על עצמו. סרב לעשות את "הבוגר" כי אף אחד לא יאמן שאני נעבד כן 21, שמעולם לא הושכב בשורה. את מי טפח מתידיגית חק"י וזה כי. אני שוא שפורים גיאורטיים. ועוב את "מסדיד" כי פחד שרמותו של עורד-היר, שהיה שתיין אבדור ודחף נשים חפוט ברימי שלו. פול ניקמן עשה לבסוף את המס. אפשר שדודרה זדק. חלדו פער חגורלי" הוא סרט שנוצר ממש כשבילי-גטור הוא טייטניסטר בעו ורומנט, המציג ג'ורל וני היל (שעשה את "העקד" והא קיד וקאסירי), התמריא באישיש ידן חקיק ויליאם גולדמן. לרסר ווי כל המרכיבים ליקמן ללוש עד הרצ שבו יוצא ורבר דודרה מן המסוט באמצע החיים, נעמד על הכנף ומשיש ידן לחיל את מוטן מרגו. אף מן הרצ שבו נכשל האמון והגיבור מוח - סירב חקיק לראות את המס. חלדו פער יד ורברט דודרה הבין מה אמר לסופרסטאר.

בשום האחרונות, כאשר החליטו כבר אינן מהות אנרגי, ושם שלו הוא אסטרונמי, יש לו גברת חקיק פרשית, וגם אוקסן כבאני על אנשים פשוטים, עובר דודרה יתן. ויותר. לדברים המעיינים אותו שימור הכניבה הקבעית, אנרגיה

אמנם כל אחד מאיתנו נכסף לתשע, אבל כשה נחזק עליו ככה - זה כבר משנה אתה. ויש גם בעיות קטנות של יומיום שהאשה תמיד סימלה בך. אני אפילו בצה לא ידעתי לבשל. בשלב הראשון לקח לו עוד בית, סטורנט בודי מסיירה לאונרד. לא רציתי להבטיש אשה הביתה, כדי שלא תהיה לוח שפתיים לנשותי נכמד או שלני יש משות כסי בבית. מי שהצא אותי מן ההסתגרות היו דווקא הבנים, והא סמט, הם דחפו אותי, עזרו אותי לבאת, לקדו אחי לביתיים אנתו צוות. ממש הבנים.

הוא התחיל להביר בחורות, רובן צעירות שמו בודבה, וגילה שהנשים של היום זה לא מה שהיה פעם. הן פחות ציניות, הוא אומר במחקר מבויש, אבל אולי זה רק כלמי חזק. תבררו ותוכחתי, דלי חזק. צעירה ממנו בכמעט עשרים שנה. הוא הבין אותה עוד מן הצבא. היא הייתה הקפירה שלו, אבל אז לא היה בינו כלום, הוא נשען.

התודעות לעולםם של אנשים צעירים ממנו מתה לו את הראש, הבניסה כן וימים חדשים. קודם חשבתי שיש רק שירי מולדת, מתאום גיליתי שיש מסיק דוק לא רעד. עכשיו הוא מתלבש שנת אדנה, חושב קצת אחרת. לכל הדור שלי היתה בעיה לנסא רגשות בגלל המצואים הזה של הצבא. אני השתחרתי מהם, אולי בעקבות מותה של דודרה. היום כבר היה מוכן להתמסר מחדש. אני מרגיש שאני רוצה להחל את החיים שלי עם מישהי. ויזנים מה אמיתית היא לחיות בודמוניה עם עוד מישהי. והבנים שלו, הוא מודה, עוד לא תפשו את זה. עוד מקנאים בי, אבל הם הם ילדיו בסוף, ככה זה אף אחד לא מוכן לקבץ צעות מאחריים. גם אני לא רציתי לשמור. אנתו צריכים בנראה לעשות את השניאוח של עצמם כדי להבין את החיים.

טל בשן

לכלות את חי בצורה באת. מדום ליום הפכו למטה לבדיקות ולהתקשות. החלשתי שיותר מוכ מבילי לעבור מאחורי הקלעים.

ידידי אבדו בזמן שוא לא יסתפק למה שחקן, והאי תחש לעצמו ששה רצוני יותר. היו גם שניאבו לו עזיר בכנא, לאור שניים בנחלה את אנשים פשוטים. אבל דודרה נשא במשחק גרסה שאני עושה את זה היטב, מרדע שאעזוב יש משימת במשחק. אני סוגר את עצמי מן הסביבה למוקד ושוקע בעולם משלי. אחרי עבודה זה מותה נעים אני בכך לראות את עצמי במסרם היני הולך לראות את סרטי בעצם, לא רציתי כל כך רבה מרסם בכלל.

אני משע שאני נראה במד, אך משלם לא הגלתי להבין מה פירשו של כשרה איכזה כוכבים או כל הדברים האלה יד. נראה לי מסוכן מאד להאמין בכל דברים אלה. בודרתי אני גלם ביישן, קדריא, ותקל כל הזמן בדברים.

כל חי אני עוסק בדגש-אשמו וכל שאני מצליח יותר כך אני מסבין יותר. יש פער גדול בין חדר שבה אני נראה כעניי אתים, ובין אף שאני מרגיש בחורתי. יש לי מצבדח קשים, אולי זה גובע מן המצא האידי שלי. אני יסן תלכתי יד לי טיט-לילה ולפעמים אני מתעדר שטוריקה מזה מור.

עוריות שמאור

גני הרצליה

הרצליה הצעירה

(לשעבר גני הרצון)

קוטג'ים דו-משפחתיים ותחיל משפחתיים

6. 5 חדרים בשכונת גנים, עם פיחוח סביבתי מלא הערת אחרת בסאבו

גני הדירים

ראשון לציון

דירות גדולות 4 חדר עד 134 מ"ר 5 חדר 148 מ"ר

קוטג'ים דו-משפחתיים

2090 באחר 959556-03 הערת אחרת בסאבו

גני הים

בת-ים

דירות 3, 4 חדרים

לזכאים ולמכירה חופשית

מגדלי אכרם

רחת אביב ג'

דירות 4%, 5% חדרים

בטחון מלא להשקעה

עובדת במקומות צמודה

אלדס

חברה לשכון

מיסודם של החברה לישראל והשטרות

עוד רומשילנד 133 ת"א טל. 03-203341

מספר המכירות מתוך בימים: א-ח' 14.30-8.30; ב' 16.00-8.30; ו' 12.30-08.30

מאת בילי מוסקוולר
צילומים: דפנה קצור

מאת בילי מוסקוולר
צילומים: דפנה קצור

מאת בילי מוסקוולר
צילומים: דפנה קצור

המלחין יידייה אדמון (גורוכוב) היה הפלייבוי של הבהמה התלאיבית. נשוי פעמיים, עם מאהבות רווקות ונשואות שנקשרו לשמו במחזות כמו שירי העם הרבים שלו. בגיל 60 התאהב בזמרת צעירה ואלמונית בת 26. אסתר. היתה אשתו השלישית. בפעם הראשונה היא משחזרת את הרומן שלהם שנמשך כמעט שלושים שנה. אש וולקנית יוקדת שהפכה כולת קרה ומפויחת. חיים בלי ילדים, עם גבר מבוגר מאביה, שבנה ודרס לה קריירה של זמרת אופרה. היא היתה מוכנה לחזור על הכל מההתחלה.

ושליש, 1984. אסתר יצחק, רווקה בת עשרים ושש, יושבת באמצע הלילה על ארץ החלום במלון "המלך דוד" ובוכה על המשה מלח היה שרוע יידייה אדמון, מנצח להיטות אותה אדמון, מלחן ידוע, כל הארץ שרה את שיריה גבר בן שישים נשוי וזה הלילה הראשון בחיית מחץ לבית והמלח משמחה בוביית פסוריתית. המקום די לה, המלחם כלול מור. מוסיקה מפוארת, מיטה נוצית וחמה אמבטיה צמודה, וגבר שהיה מבוגר מאביה. משה הנטיעה עם אדמון לירושלים היתה מבטן קול שבתלחמי תלוייה קבלה מילגה ללישורים בארצות הברית איכשהו גמשה ארצי למלון. עכשיו היתה לה הרגשה כאילו היא מוכרת את עצמה ותמעות

וידוייה

החיישיות הפכו לכבי חזק שנמשך עד אור הבוקר. לילה ראשון של רומן שנמשך כמעט שלושים שנה. אנשים מכירים לא המסיקו לרכל על סער הגלים של חזון המור, שהתחבם ב-34 שנים. הם ריכזו כמה זה יהיה לאישה, מקובל לאימקובל, מתאים לאימתאים, ואני אמרתי לעצמי: זו לא הכעיה שלי. להם יש בעיה. אסתר משחזרת היום סיפור אהבה עם התחלה של שמחה ויצירה, שסופו גויעה איטית ומרירה. אלמנה, ערירית, בדידת קרקע בסימטה שמאחורי ריונגון, היא מדידת בפעם הראשונה על הצללים. אבל גם הצללים לא יכולים להעיב על הגוונים הבהירים של ההתחלה. היא שוחקה אותם עד הסוף.

אסתר היתה אשתו השלישית של יידייה אדמון (גורוכוב) שנולד ב-1894, ולאישונה התחתן עם נערה שכנה בגיל 21. מגישותיהם אלה נולדו לו שתי בנות ובן. בפעם השנייה, בשנת 1934, התחתן עם אמה סן, מסנתרגית ידועה, ונולדה להם בת, חיהם נעו בין תליאביז לפאריס. יידייה, נסיד הבהמה וחומר הקל, אמה, מוסיקאית של אולמי קונצרטים. השירור לא התמנה בראש אחר. הוא ניהל אורח חיים של פלייבוי, נקשרו אליו שמות של נשים רבות: רווקות, נשואות, מבוגרות וצעירות. חלקן נשותיהם של חבריו הטובים ביותר.

אסתר יצחקי נולדה ב-1928 בבאקו למשפחה עשירה מאד. כשברחו לפרס היא זוכרת איך אבא מתח בזהירות את סוליות העלים שלה והוציא מתוכן מטבעות זהב. לארץ ישראל הגיעו כמעט בחוסר כל. המעבר מארמון עם משרתים לשכונת פלורנטיין בתליאביז, ממישות אפיריון למורוגים שורצי פישששים, היה קשה. כאב לה יותר לראות איך אבא גונג באמא שלה כשיפחה. בתור נערה הנגימה את התחושה שאם זו המתכונת של מוסר הנישואין, מוטב להתחמק ממנו. בגיל 20 התמייא לה על קלה היטה בפעם הראשונה תולה לחשוב על קריירה של זמרת. היא החליטה לקחת שעורי פיתוח קול. את השיעורים מימנה בעבודות בקיץ בבתי אמירים. יחד עם השיעורים התחילו החלומות על אמריקה ועל קריירה של זמרת אופרה. החלומות היו גם מיילט מתבית ומכבלים של אורח חיים שמרני ונוקשה.

אסתר ויידייה נפגשו במקרה. יידיה משוחפת המליצה עליה בתור בחורה צעירה עם קול טוב שכדאי לו לשמוע. הם קבעו מגישה אצל המורה שלה לפיתוח קול. ליד פתח הייתה ראתה גבר לא צעיר, לבוש חליפת פסים עם פסיון וחברש מגבעת. השיעור שלו היה מרוח בברילינטין. הופעה קצת מצועצעת ולגמרי לא ישראלית בקיץ תליאביז. היא שרה לו אריה של טוסקה, ואת הלהים של שושנה דמארי שהתנגן או ברדיו, "שני שושנים". הוא שמע ויצא.

אחרי שהלך, אמרה לה המורה בהתרגשות שזה היה יידייה אדמון המפורסם. היא לא התעלפה. בקרשי זכרה את שמו. לו ידעה מיהו, אולי היתה שרה את אחר הלחשים שלו, לא שיר של וילנסקי. ובאלה לא חסרו. כל ילד כבר זימנם אותם עוד בנן: "שושנה יעקב", "סלינו על כתפנינו", "עץ היימון", "משה הכה על סלע", "גמל גמלי", "שומתי", וזה רק קצה הרשימה של אחר מסבקיז חומר העברי. אבל וילנסקי לא הוריע. אחרי כמה ימים הוא אצלל ותמנין אותה אליו הביתה. כשהגיעה, נתן לה ספר שירים ועל הכריכה רשם: "לאסתר כהתחלה". במגישתם הבאה סיפר שתא ואשתו חיים יחד רק למראית עין. כהתכחה הראה לה שני חרדי שניה גפרירים. אחרי הלילה הראשון במלון המאיר הירושלמי התחיל לרוח רומן. מה ריתק את הנערה הצעירה וחיפה לגבר המורקן במחשבה לאחר היא גמרת בתמות ילדותו (המשך בעמוד 47)

אסתר אדמון עם חמותה שפן של יידייה אדמון ז"ל בצעירותה, וליד המפנתר החלומות המידי שיוקנו המקיד בחיים שלה.

מלך מלך

אופנה

עשרה

- ביקשנו מפרחי אופנה של בית-ספר שנקר להכין לנו רעיונות לפורים. כל אחד והראש שלו. עם קצת איפור, עיצוב שיער ואביזרים מהבוידעם - יצאה חגיגה של צבע ועליצות.

מאת יהודית חנוך
צילום: דפנה קצור

ש אנשים שאוהבים להתחפש, משקיעים שמונים למרות שעות על תחושות. שתעשה כניסה למסיבה יש שמונים בתחושות כמו אידיוטים. אלה יוצאים ידי חובתם בטוב מצחק ובבז משקפים עם אי ליצור, שהם מטיים לא ודי שכולם ראו אותם.

באמצע, תמצאו את חיתר, הרוב הרומם. בא לשכוח את האפרוריות ולי- השתולל קצת - אבל איך עושים תחפור של, כשאין בראש אפילו רעיון אחד?

ביקשתי מפרחי האופנה, תלמידי דמגוגה לציבוב אופנה בשקט, שיתחמם של כביכול, שישקיעו מינימום של זמן ויאלצו תחושות מכל מיני. שמאסע"י מארון הבגדים או מהמחשב שלהם. אבל כשהם הגיעו למפגש בריסקוט של מלון, שרתוך, שם צילמנו, התברר שהם לא יכלו לעמוד בפיתוי. בכל זאת, הם השקיעו זמן וגם עבודה וגם תפנו בדג או שניים. הוסטנו עוד קצת להשקעה, באיקור של אופנה עליון-קרימי ומסרי קוח שתנאים לכל ראש מצב השיער.

ארגון: אלברט אלבו
עיצוב שיער: קובי בר
איפור: אוסנת
עילם-קדמי
צולם ב"הפלקשוס"
מלון שרתון תל-אביב.

כל השנה הוא אחד לחדשים אנשים כל בוקר, בדרך לבית ספר, הוא טופס את מבטים הממדים העוברים ושבים. שום יש לו בתפוח של אדמירל ופעם - טבע מצחיק. הדיים זה עסק רציני וצריך קצת חמור, גם בכגרים. אלברט אלבו, שאיר נן את כל הצרייקס, והתחפש למיניוטה עם צווארון עשוי ממטפחות צבעוניות, לגעלי צבא קשר שרוכים ארוכים. את הבובה מהב מילדים של האחרון-המפורד, חשכו מורמוניה בכגרים - אלברט - תוצאו מוטוין מה שיש, ורדו מחקר מסכות דקורטיביות ותוצאי מהקייסלים את המדיום מהמשי והשי רות מהלסטיק - תצמידו לראש ולבגד וכבר יש לכם תחושות.

אלברט אלבו, מבנה ר, מתחפש

אורית מוכבינר, מבנה ר, לא

שולח צמורה, חלף חכי טוב ראש גורל

שולח צמורה, חלף חכי טוב ראש גורל

נעים

אשה בת 60, וחשבת אמסטרדם, חולה במחלת יריון שרירי, המטופלת בביתה בירי בעלה, חולה לב התמימה את חרומא שלה כי כיום בו לא יוכל בעלה לספק כל בעל מצב בריאותו וידיה חוצר להעבירה לבית אבות סמועי. היא תיזכה להמתת חסד. חרומא יועדי כי במצבה ערין מנצות לא ארבע שנות חיים, מחסות. היא תהא אומרת חיה חתונה אחר חיה

וי לא מרגישה כאי
של מדינת ישראל

הגורם העיקרני של המחזור המצליח הוא מל המונים. אני מוכנה להתערב על כל דבר שקשור אל הבקורות, עד אחת, תעסוקנה בהשוואה בין מחזור לבין המסר, כאשר, יש להניח כי הציון יתקבל יתנו לגורם הביטחון.

מקרים שבהם מובאים הם תור זה ותרגום הקשה יותר על התוכנית הזאת. צילום חריטת המצב והמאט עורך בבית החולים על אשה שיש לה שני בנים. אחת אותה, רומא, עובד כראש מורים בבית חולים מסודר, ומשקל עובר שני השנים האחרונות הוא 100 ק"ג. והאחרת היא הנכח לרץ מעט אתה על ידי קרובי ששפחה של נפטרת אתה וכו'. חרטה מובד על זה לא תרגום. אני מתנגד כי יקראו לך "הרגילה" וכן יכדי לך "רצח" ואילו אותה חרטה לאנשים לסיים ויחזקו על זה. הם עצמם מוסיפים בחרטה צלולה. אני החרטה אני אומר לכלם אתה דבר: שיהיה לך

סוף ציטוט

כבולתי למלא את ה
השרונים אך ורק במ

גלים והולעו לא דבר סדור ויציב. היצורים
כחול לבן וששמן שהם מבקרים והבקש לש-
חור על עולם וממחילה. לשיקם המרשעת אר-
צות תחת האמא היינים קצרים והשכלה וסורמלת
לשפות צורח וקובע ב"י. דווקא היינים מהתושים הוה
של על פי הרוב מובילי השופטים. היצורון של הדור
ההוא הישבו הסובלן, נתן להכריעם כל של עד
מקצת משפטיה. רגשות מרומים ורעית, אישית ו-
קצתם עצמית שאינם רגשות שבוש היום של השכלה
ודמלית. ואולי השום המצוץ - מילדות נחשף
למחנות ולמחיצות. חלק ביכר מרומם המצוקים
עוברים על מציאות סמכות תכבים, ויהי הדרת
מותרת. ואי הייתי מקדיה להישט אצל
יצורים אצילי לא היית שום מוצח.

קראים ורבים. על מנת לתרום ממציא מחקר מדי-
ש שוורץ להביא עובדות מפורטות, כותב חיים
ביש מחיפה: "האילו העסקתו שלות הדין על כבוד
דבר על כותב המחקר, ד"ר רחוצני, אין בכוחו כדי
למחוק את העובדות והמסקנות של מחקר. לכל היותר
לפגוע בכבודם על אופי של חוקר המרשה לעצ-
מו לפגוע בכבודם של חוקרים ישראלים."

מחזורי קדש

לעם הראשונה אחרי עשרים שנים משותפות הלכה לבכר ותתחה חשבון נפיד על שמה. מתאום נטעה במחוי ההכרה שאם האדם הזה ינרש אותי, ממחתי קטנה, יקנה או הסחה, אני עוללה להאחר לבני, ללא מרשטה, ברחוב הכנתי שהגיע הרגע

בריאותו המשיכה להידרדר. אסתר מתארת
מבונות קשות של סגילות שבגלה בסיוף. מיד כל
א' יצא לרקע מחבית בלעדי יום אחר, כשותק
יצא לבדו לרחוב, שכן את דבס חזרה רק במקרה
באחר אותם שבדורות רוטטיל, במשרד של אש, שם
בד בימי חורבן של ונוס לאישתו לא ל

אחרי הצחצוח שמעלה בה הזיכרון, היא חוששת ורגע ואחרת נכדי להבין למה אין לה ילדים צד להבין כמה תכונות באופי שלה. אני מיטוס מא צייתני, מאד ממושמן, מאד סרפטיציניסטי. באור תקופה היתה על הפרק הקריירה שלי, וידעתי ש כורך במשמעת פנימית מאד חזקה שמתורגמת

ידעתי לעמוד על שלי.

מה לעשות? היא אומרת היום ולא בחרטום ידיתי עיוורת לגברים אחרים. ידיתה היה כל עולמי לעוול עם כל הדמונים והגנבים אשר היו לו בחיי נעוּתו, כשביטחתינו נהג לשעשע אותה. למשל, חזן ביתה אשרו היאראשונה אומרת לו שתחזיק אותו חזק בגרופ שלה, והוא היה מסכים לה שנים ארוכות. ואז אורי בן חיה, המדי יבדחו כמה גרבים. לכן אני יסורי מצפון על שזנב בגללה ביתה, אשרו ילדים יצאו ממנו מנוג מסור.

הייתי יותר מגובשת ובשל
בשראה שאני עצמאית הת
שי מה שאני אומר לד תיוור

העבודה שלי על כל רבר היה אומר שזאת שטות.
שטות התחיל לקנא. ועוד רבר קרה בינינו: מחזה
לוח שלי בו. בשנתיים שהייתי לבר בגרמניה
דחתי עצמאות. הייתי יותר מגובשת ובשלה ידעתי
עוד על שלי. כשראה שאני עצמאית התחיל לדקור
ששטטים כמה את תעשי מה שאני אומר לך, תשיגי
שאני רוצה. עדיין רצה להיות השוטק האחרון בכל

תא את הקרייה שלה.
 לפי לשכור מוכנת לא היה בקושי גרדו הלוחא
 עורה לעאריס. אשה לבדה עם מוודה
 חו מלה בכל עיר באירוטה. נוסעת ברכבות
 כדי לא לבזבז בעת, מלון. תחתת לו
 ק כל יום מכתב מפורסם, וזוא מחיר לה
 כ"ס' וכתה בתפקיד טוב בבית אושרה גרמני.

170 או את שם הילדים עם אמור. האיש מוד

החשב רק על עצמו או גם עליהם הסיכון שלו
הוא מצליח בגרמניה היא תצליח גם
אסתר הסכימה בתנאי שאם לא תצליח
ללכת לחוץ לטרמנית, היא חוזרת אחרי כמה
השנים

[illegible]

_____

100

1721 12/29/84

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1038.

Handwritten: ۱۲۸۵

